Apostolatski centar "SAV TVOJ"

MOJ ANĐEO

MOJ ANĐEO

Zagreb, 1998.

Naslov originala: Tvoj Anđeo

Nakladnik I. izdanja: O. Ivan Jäger, Zagreb, 1980.

Imprimatur: Apostolska administratura
Insbruck, br. 290/2 od 20. veljače 1963.
Msgr Michael Weisskopf, provikar

Naslov II. nadopunjenog izdanja: Moj Anđeo

Nakladnik: Apostolatski centar "Sav-Tvoj"

Priredio: Josip Marenić

Uređuje i odgovara: Stjepan Kralj, tel./fax: 01/806-335

Tisak: Ap. centar "Sav-Tvoj", Porečka 62, Zagreb

Godina izdanja: 1998.

Naklada: 2000 kom.

ISBN: 953-6471-11-6

Narudžbe na adresu: Apostolatski centar "SAV-TVOJ" d. o. o.
Porečka 62, 10 000 Zagreb
Tel.: 01/ 23 70 332, 098/ 317- 508.
fax: 01/ 23 70 332

UVOD

Otac čije je dijete pod utjecajem lošeg društva dospjelo u porok narkomanije, zamolio me da tiskam nešto o tome problemu mladih. Odbio sam njegov prijedlog jer nisam dovoljno stručan za tu problematiku. Ali ostao je u meni snažan poticaj da tiskam ipak nešto što bi moglo poslužiti edukativno i preventivno za mlade i buduće očeve i majke, što će im pomoći da ne dožive od svoje djece taj najveći oblik nezahvalnosti.

Nedavno je majka jednog narkomana oštro napala kardinala Franju Kuharića: "Zašto Crkva ništa ne poduzima po tom pitanju?!" On ju je blago uputio da se obrati svome župniku. "Da", reče joj župnik: "mi imamo stručna predavanja, sastanke mladih o tim problemima, molitvene susrete, alí ja vašeg sina ne poznajem, a ne poznajem niti vas."

Ne znam što je Crkva trebala i mogla učiniti za ovu obitelj, kao i za sve obitelji u kojima se djeca ne odgajaju vjerski i Bogobojazno? Naprimjer; Božja zapovijed "Ne ukradi" samo u društveno moralnim okvirima lako može dobiti svoj dodatak "Ako te tko gleda" i tako sve redom.

Vjerski odgoj, osobito ako je upotpunjen pobožnošću prema svome Anđelu čuvaru, kod djeteta stvara jednu sigurnost da nikada nije samo, ali i moralnu kočnicu da upravo zbog toga ne može raditi ono što hoće.

Čovjek po svojoj, Istočnim grijehom ranjenoj naravi, sklon je grijehu. Stoga, koliko god dobro odgajali svoje dijete, ono će uvijek biti u napasti da skrene sa pravoga puta. Vratiti ga ili sačuvati na dobrome putu teško možemo mi, samo svojim savjetima i riječitošću u koju se toliko uzdamo. Vrlo često dolazi samo do suprotnog učinka.

To može jedino Božja Milost preko Anđela čuvara, koji dobrim poticajima može utjecati kroz glas savjesti, na maštu i emocije djeteta, da se ono po svojoj slobodnoj volji odluči za dobro. A

Božja Milost je dar što ga možemo izmoliti jedino molitvom. Upravo zbog toga je Bog vezao Svoju Milost uz molitvu jer je uvijek i svakome dostupna.

Dijete koje raste u ozračju obiteljske molitve vrlo brzo preraste i u samostalnog molitelja jer želi izgraditi svoj odnos sa Bogom, a ima i svoje osobne potrebe za koje želi moliti i to je iskustvo koje se ukorjenjuje za cijeli život.

Kaže jedna poznata novinarka: "Ja ne znam kada sam učila moliti, u mojoj se obitelji molilo i ja sam oduvijek samo molila, molim i danas."

Dobro je da djeci, kada počinju vizuelno usvajati svijet oko sebe, kraj krevetića umjesto vanzemaljskih čudovišta i kojekakvih supermena, stavimo sliku Anđela čuvara i da sa njime barem navečer prije spavanja molimo onu kratku molitvicu **"Anđele čuvaru mili..."** Čitajte, ili što više djeci govorite o ljepoti i dobroti Anđela. U djeci će se probuditi mašta i želja za poistovjećenjem sa njima i uz molitvu i pomoć njihovih Anđela imat ćete u njima svoje male anđele.

Uistinu, velika je odgovornost roditelja kao odgojitelja od najranije dobi djeteta. Netko je rekao: "Djeca, čiji su roditelji kakvi-takvi vjernici redovito postaju nikakvi vjernici." Molitvom je obitelj priključena na same izvore Božje ljubavi koja svojom Milošću pročišćuje i uzdiže svakoga člana. Bez molitve obitelj je kao korito isušene rijeke što joj sami zatvorismo izvor koji je čisti, pod izgovorom da su joj dovoljne naše kanalizacijske cijevi. U toj kaljuži pohote, laži, bluda, lakomosti, droge, pijanstva, psovke i svake opačine, valjamo se poput orlova izmetom i blatom sljepljenih očiju i krila, uvjereni da uživamo, a rođeni smo za let u plavetnilu nebeskih visina. Ali nikada nije kasno. Rekao je jedan svetac. Ne postoji takav problem koji obitelj ne bi mogla riješiti ako će svaki dan kroz godinu dana na tu nakanu s vjerom i pouzdanjem moliti Marijinu krunicu (vidi Mali put br. 3). Uistinu kada Anđeli imaju tako veliku moć, koliku li tek ima Kraljica svih Anđela i molitva Njoj upućena.

MOJ ANĐEO

ANĐELE ČUVARU MILI
SVOJOM SNAGOM ME ZAKRILI,
PREMA BOŽJEM OBEĆANJU
ČUVAJ MENE NOĆU DANJU
OSOBITO PAK ME BRANI
DA MI DUŠU GRIJEH NE RANI
A KAD S OVOG SVIJETA POĐEM
SRETNO DA U NEBO DOĐEM
DA SE ONDJE S TOBOM MOGU
VIJEKOM KLANJAT DRAGOM BOGU.

LJESTVE MOG ANĐELA ČUVARA

Svima nam je poznata slika Anđela čuvara s velikim krilima kako po porušenom mostu predvodi dvoje djece. I svi znamo kratku molitvu Anđelu čuvaru koju su nas naše majke i bake naučile već u najranijoj dobi. No, svatko od nas ima drugu viziju Anđela čuvara. Zanimljivu životnu priču ispričao je Ivan o čovjeku koji je nekada davno izgubio svog Anđela čuvara, da bi ga na jednu Cvjetnu nedjelju opet našao. Svoju priču započeo je ovako:

Isprva je moj Anđeo čuvar kao i svi Anđeli imao velika krila i lijepo nasmijano lice. No, kasnije je on dobio u svoje ruke ljestve koje su sezale sve do Neba. S tim ljestvama trčao je moj Anđeo oko mene, postavljao ih okomito pred moje noge i svaki moj korak trebao je biti hod po ljestvama, tj. uspon prema Nebu.

Prvo ću vam reći kako je moj Anđeo dobio ljestve.

Kao sasvim malo dijete kad još nisam znao izgovarati pojedine riječi naučio sam napamet molitvu Anđelu čuvaru. Po nekoliko puta na dan molio sam tu molitvu. Molio sam je tako lijepo i djetinje iskreno da ju je moj Anđeo čuvar morao čuti ma gdje god bio. Jednom igrajući se na dvorištu popeo sam se na visoke ljestve koje je otac prislonio na krov kuće da bi zamijenio crijep koji je propuštao. Kako bijah još malo dijete koje se držalo majčinih skuta, ubrzo je za mnom nastala potjera. Razbježala se moja porodica na sve strane tražeći me po svim kutevima i zapećcima. Naravno, da su me dozivali i to glasno. No, ja sam već bio na samom vrhu ljestava i čuvši da me dozivaju u meni je zaigrao svaki mišić i u trenu našao sam se na zadnjoj prečki koja je stršila iznad krova. Smijao sam se glasno, no prije bi me čuli i sami stanovnici Neba, nego oni dolje koliko su vikali i galamili. Kad je majka već sva očajna raširila ruke i zatražila pomoć Neba zastala je skamenjena. Slijedeći njezin skamenjeni pogled, otkrili su me. Tišina koja je zaustavila i dah nastala je dolje. A moj dječji smijeh kamenio je njihova već ionako skamenjena lica. Prvi se pribrao djed i progovorio. Prekinuvši tišinu i moj smijeh zamolio me da izmolim molitvu Anđelu čuvaru. I tako, dok se moj otac uspinjao ljestvama, grabio po nekoliko prečki da čim prije dođe do mene, ja sam molio Anđela čuvara da me čuva i pazi. Eto, tako je moj Anđeo dobio ljestve. Uspinjao se ja tim ljestvama i to vrlo rado. Čak sam i po dvije prečke znao preskočiti.

S nepunih pet godina sam ministrirao. Zar je to bila jedna prečka? Svako dobro djelo, svaka žrtva, jedna prečka. Kako li sam se samo popeo visoko, koliko sam prečki preskočio kad sam otišao u sjemenište i u srcu nosio samo jednu želju - biti svećenik.

Tužna li mene, kad sam se po sili zakona s mnogim mojim prijateljima morao vratiti kući. I taj put mi je Anđeo čuvar držao ljestve .... No, čini mi se da je to bilo zadnji put, rekao je Ivan, uzdahnuo duboko i nastavio sasvim tihim glasom.

- Prvi pad s mojih ljestava dogodio se u JNA. Ismijali su mene i Boga, a moj Anđeo čuvar te je noći plakao. Ne samo da se nisam želio popeti po ljestvama već sam odgurnuo i Anđela i ljestve. Zanijekao sam Boga i sve što mi bijaše sveto. Drugi moj pad još dublji i teži, koji je polomio i nekoliko prečki dogodio se na samom izlasku iz JNA, kad sam s mnogima primio crvenu knjižicu. A onda su se nizali padovi jedan za drugim. Posao, stan, karijera, ženidba bez Božjeg blagoslova, nekrštena djeca ....

Sve su to bile prečke koje su se lomile i spuštale me sve niže i niže. A moj Anđeo čuvar nije se mirio. Nosio je ljestve za mnom, postavljao ih okomito, podizao iz blata, popravljao prečke ....

Mislio sam, neka ga, prestat će .... I zaista je prestao ili sam ja mislio da je prestao. Poslije jednog predavanja koje sam održao pred povećim skupom studenata gdje sam govorio o inteligenciji i o primitivnosti, naravno ukazujući da jedan imalo inteligentan čovjek ne može vjerovati u nekakvog nevidljivog Boga i da je danas puno toga objašnjivo što se prije pripisivalo Bogu. Čak sam rekao da ne trebamo odgajati djecu u nekakvom Strahu Božjem, kao što su nas odgajali naši roditelji ....

Pobrao sam veliki pljesak, uzdigao se u očima mnogih studenata, bar sam onda tako mislio. Sam pred sobom sam porastao, a mom Anđelu čuvaru pale su ljestve iz ruku. Uslijedile su noći u kojima sam mirno spavao. Svaki kontakt između nas dvojice je nestao. Ako je i bila kakva naznaka, asocijacija, uslijedio je odgovor:

- Pa ti si inteligentan, školovan čovjek. Zar vjeruješ u postojanje nekakvog Anđela čuvara? I to s ljestvama, obična glupost. Mogao si pasti s molitvom na ustima ....

Na sve to moj Anđeo čuvar je šutio, a ja sam i zaboravio da postoji. Na te riječi opet je Ivan uzdahnuo i zastao, a ja sam mislila da je tu kraj priče. I već sam otvorila usta da nešto kažem, kad me Ivan pokretom ruke prekinuo i nastavio gotovo šaptom.

- Kad mi je sin umirao na rukama od prevelike doze droge, sjetio sam se ja svog Anđela. Već skoro mrtvom djetetu šaptao sam na uho svoju molitvu, a moj sin se smiješio .... Njegov smiješak ledio je moje srce, a na EKG-u pokazala se ravna crta ....

Ne, nije umro. Danas se liječi, odgovorio je Ivan na moj začuđen pogled. Anđeo čuvar čuo je moju molitvu i pridržao je ljestve po kojima sam ja nosio svoga sina .... Baš kao nekad moj otac mene ....

Dvije krupne suze skotrljale su se niz Ivanovo lice i sasvim tiho opet nastavio.

- Kasnije kad su me pustili k njemu, znate što mi je rekao:

- Oče, što si ono tako lijepo govorio?

Nakon šoka i neprihvatljive činjenice da mi je sin drogeraš izašao sam iz bolnice. Sunce mlado, proljetno, bljesnulo mi je u oči i rukama sam se zaklonio, želeći se zaštititi od prevelika sjaja.

U glavi mi bijaše zbrka. Zašto, zašto sine?, vikala je čitava moja nutrina. Buran pljesak što sam ga pobrao na onom skupu kad sam govorio kakav treba biti odgoj naše djece odjednom sam začuo iza svojih leđa i kroz maglu vidjeh one iste studente kako mi plješču i smiju se, a lica su im sva izobličena, iznakažena ..

Oh, pa to demon slavi pobjedu, sinulo mi je kroz glavu i od te strahovite spoznaje noge mi se odsjekoše.

Kako dugo sam sjedio na stepenicama ispred bolnice ne bih znao reći. Ali smijeh, iskežena lica, pojedini dijelovi mojih rečenica, sve to vrtjelo se preda mnom i u meni dugo, dugo ....

Bat sata s crkvenog tornja odjeknuo mi je u uhu i prekrio slike, stišao buku pljeska i smijeha. Samo zvon tog udarca šumio mi je u ušima i moje misli, moje oči slijedile su taj zvuk. Crkva, mir .... To je ono što mi treba. Ušao sam u crkvu. Prvi puta, a dvadeset godina stanujem tu u susjedstvu. Bila je prazna. Tiho sam koračao po istrošenom tepihu koji je bio sav posut laticama proljetnog cvijeća. Tek polomljena grančica cice-mace na podu, zgažena kao da

mi je rekla: Cvjetnica je. Podigoh je. Njezina mekoća godila je mojim prstima i milujući je došao sam do oltara.

- Isuse, došao sam Ti slomljen i izgažen baš kao i ova grančica koju je netko donio s najboljom namjerom. I moja mati me donijela na ovaj svijet u najboljoj namjeri, a eto kakav sam ti došao ....

Dugo sam klečeo pred oltarom, otvarao svoje srce, a kraj mene moj Anđeo čuvar izvlačio je ljestve, popravljao prečke ....

Tamo kraj ispovjedaonice čak sam osjetio da me i podigao. Na prvu prečku me stavio ....

(Magdalena VLAH - HRNJANEC, Danica 1998/66-67.)

ANĐEOSKA ZAŠTITA

S mjesecom rujnom vratiše se školske radosti, ali i brige. Za djecu, ali i za roditelje. Gledajući malene kako, po završetku nastave, izlijeću iz školskog dvorišta na ulicu kojom jure automobili, strepim nad njima. Preporučujem ih Božjoj pomoći i anđeoskoj zaštiti osobito jednog plavog nestašnog dječaka kojem bi po svem sudeći trebala barem dva Anđela čuvara.

Potkraj ovog mjeseca slavimo blagdan Svetih Arkanđela Mihaela, Gabrijela i Rafaela, a odmah zatim i blagdan Sv. Anđela čuvara. Kršćansko štovanje Anđela utemeljeno je na Svetom Pismu i Predaji, na vjeri kršćanskog puka i naukovanju crkvenog učiteljstva.

Razumijemo da se o Anđelima govori drugačije danas nego u vrijeme našeg djetinjstva, ali se ne možemo pomiriti s tvrdnjom da su Anđeli samo znakovi i simboli ili plod primitivne mašte (kao npr. vile, vještice, Djed Mraz, razna mitološka bića i sl.) Anđeli nisu samo znak Božje providnosti i prisutnosti. Oni nisu samo

znak Božje zaštite i glas Božje poruke, nego zaštitnici i glasnici, tj. stvarne osobe, stvorene po slici Božjoj i poslane od Boga kao pomoć, svjetlo i zaštita ljudima. Ta duhovna bića govore nam vrlo rječito o Božjoj Providnosti i brizi za ljudsku osobu.

Modernističkom shvaćanju nekih teologa o Anđelima u poznatom Holandskom katekizmu usprotivila se svojim prigovorima i primjedbama posebna kardinalska komisija koju je 1967. imenovao Papa Pavao VI. Takvom shvaćanju i tumačenju anđeoske naravi i značenja imao je hrabrosti suprotstaviti se i jedan katolički laik, švicarski pisac G. Huber, čiju je knjigu "Moj će Anđeo ići pred tobom" u mojem prijevodu 1967., izdalo HKD Sv. Ćirila i Metoda - Društvo Sv. Jeronima (Novi vidici, Zagreb 1967). Huberovo se mišljenje također zasniva na Svetom Pismu i usmenoj predaji te na izjavama velikih papa našega vremena o Anđelima.

Ne stidimo se, dakle, i ne ustručavajmo svaki dan izgovarati molitve Anđelima čuvarima koje su nas naučili naši roditelji i katehete! Anđeo čuvar nešega djetinjstva još je uvijek tu. On je kako mu kazuje i samo ime, glasnik Božji i znak Božje skrbi za čovjeka, koji je kruna stvorenja. On i danas ima onu ulogu koja mu je namijenjena od postanka svijeta. Iako se u crkvenim redovima o Anđelima (kao i o đavlima) govori sada drugačije nego nekada, mi i danas s crkvenim učiteljstvom vjerujemo da je postojanje Anđela istina naše vjere a ne plod pučkog folklora ili pobožne fantastike.

Kao toliki vjernici i sveci, kao veliki pape našega vremena i kao naši roditelji utječimo se Anđelima. Molimo za njihov zagovor kod Boga u našim duhovnim i tjelesnim potrebama te s njima zajedno hvalimo i slavimo Stvoritelja. Neka nam oni budu uzor i zaštita!

U Svetom Pismu Starog zavjeta (Dn 10, 13) spominju se Anđeli i kao čuvari čitavog naroda. Molimo ih i za naš hrvatski narod! Molim im se i ja za Hrvatsku, za svoju obitelj i za onog nestašnog plavog dječaka.

Ljeto je prošlo, ali se neki nisu vratili. Putovanje današnjim cestama vrlo je nesigurno, osobito za djecu koja su krenula u školu. Preporučimo sebe i sve putnike svetim anđelima da nas čuvaju od svih stradanja duše i tijela, da se zdravi i radosni opet nađemo kod svojih najdražih. Molimo se najprije onako kako nam naše srce govori, a možemo se poslužiti i poznatom molitvicom:

ANĐELE MILI ČUVARU MOJ, DANAS I UVIJEK UZA ME STOJ! RUKU MI PRUŽI, VODI ME TI, TI ME OD ZALA OČUVAJ SVIH!

(prof. Radovan Grgec
Glasnik Srca Isusova i Marijina 9/88.)

ŠTO BI TREBALI ZNATI O ANĐELIMA?

Gospodin govori:

"Šaljem, evo, svog Anđela pred tobom da te čuva na putu i dovede te u mjesto koje sam priredio. Poštuj ga i slušaj! Ne buni se protiv njega, jer vam neće opraštati prekršaje: ta, Moje je Ime u njemu. Ako mu se budeš vjerno pokoravao i budeš vršio sve što sam naredio, ja ću biti neprijatelj tvojim neprijateljima i protivnik tvojim protivnicima. Anđeo će moj ići pred tobom" . . . . (Izl. 23, 20-30).

Kad Gospodin tako govori,

onda je to bezuvjetna istina

i bezuvjetan dokaz da je Anđeo Božji stvor, da ga je Bog stvorio i da mu je Gospodar.

Ali, to je također dokaz da je i čovjek Božji stvor, da ga je On stvorio i da je On Gospodar nad Anđelima i nad čovjekom i nad svim stvorenjem....

To je dokaz Božjeg povjerenja u Anđela, koga je On postavio da nam bude čuvar, da nas opominje i pripravlja naše puteve. Njega nam je jasno označio kao nosioca svoga autoriteta.

To je dokaz Njegove velike ljubavi i brige za čitav ljudski rod, jer citirane riječi nisu upućene samo nekom pojedincu, već svim ljudima, a osobito svakom pripadniku Božjega naroda. (Čitanje u Misi na blagdan Anđela Čuvara 2. listopada).

To je dokaz da je Bog Anđele i ljude usmjerio jedne prema drugima. Oni se trebaju zajednički boriti protiv Božjih neprijatelja.

To je dokaz da su Anđelu dane više duhovne snage, sposobnosti i ovlaštenja, jer ga je Bog postavio **nad** čovjekom i zapovjedio čovjeku da ga sluša, jer "Moje je Ime (Božji autoritet) u njemu".

To je dokaz djelatnosti i stvarne pomoći Sv. Anđela na čitavom području ljudskog roda. Oni nas opominju, poučavaju, brinu se za nas i bore se s nama.

To je usrećujući dokaz da će nam Istinski, Svemogući i Vjerni Bog - budemo li se s Anđelima borili za Božje Kraljevstvo - dati pobjedu, uzeti nas u zaštitu, osvetiti nas i primiti nas u svoje nebeske stanove. Anđeli čuvari pratit će nas onamo!

Ako je Bog poslao Anđela ljudima, onda to znači da je Anđeo bio prije ljudi. On je prvi stvor Božji kao što piše i u Svetom Pismu: "U početku stvori Bog Nebo i zemlju" (Post 1,1). Bog je najprije stvorio Nebo, tj. duhovne stvorove zajedno s njihovim duhovnim prebivalištem, nadnaravnim Nebom jer "zemaljski" nebeski svod, ono što ljudi nazivaju "nebom", stvorio je tek kasnije (Post 1,8). Zatim je Bog stvorio zemlju, materijalno stvorenje, a kao posljednje stvorio je čovjeka. Tako Anđeo stoji na početku svega stvaranja kao slika i prilika Božja, a na svršetku stvaranja. čovjek, slika i prilika Božja.

Anđeo i čovjek su bića različite vrste. Anđeo je čisti duh; sva je njegova narav neumrla. Čovjek se pak sastoji od neumrle. duhovne duše i od smrtnog, materijalnog tijela.

Zato se može reći: Anđeo je više usmjeren na Boga-Duha, a čovjek više na Boga-Sina, na Riječ, Sina Čovječjeg, Isusa Krista. Anđeo nije podložan nikakvome rastu ni propadanju, dok je čovjek po svojoj tvarnoj naravi podložan postojanju i nestajanju.

Jedan i drugi su, međutim, slika i prilika Božja; jedan i drugi morali su se podvrgnuti kušnji, u kojoj su se dobrovoljno morali odlučiti **za ili protiv** Boga. Božje Veličanstvo nije, naime, samo ljubav, nego i pravednost. A pravednost traži odluku slobodne volje i Anđela i ljudi, da bi se moglo presuditi jesu li dostojni da budu slika i prilika Božja. A ta kušnja bila je prilagođena spoznaji i snazi volje obaju stvorenja, i Anđela i čovjeka.

No vojska se Anđela razdvojila. Sveto Pismo nam o tome pripovijeda: "I nasta rat na Nebu: Mihael i njegovi Anđeli zarate se sa Zmajem". Zmaj i njegovi anđeli prihvatiše borbu, ali je ne mogaše izdržati. I ne bi im više mjesta u Nebu. Zbačen je Zmaj (Lucifer) veliki, stara Zmija, koja se zove "Đavao", "Sotona", zavodnik svega svijeta. Bačen je na zemlju a s njime su bačeni i njegovi anđeli" (Otkr. 12, 7-9).

Nastupa nešto novo: stvor se bori protiv stvora. Nije Gospodin Bog survao vlastitom rukom pobunjene anđele u dubinu. Prepustio je vjernim Anđelima da se bore protiv nevjernih. Velike protivštine počinju: Protivnik se postavlja protiv Boga. Odsad će onaj Zli stalno napadati Dobro, đavao će nasrtati na Anđele. Ali Zli ne može pobijediti. U dobrom Anđelu je "Ime Božje", Njegovo veličanstvo, Njegova moć. Vjerni je Anđeo, dakle, najbliži Bogu Pobjedniku, prvi stvoreni nosilac Božjega trijumfa.

U svom je padu dospio Zmaj sa svojim pristašama na zemlju. Sveto Pismo govori nam i o tome: **"Kad Zmaj vidje da je zbačen na zemlju, počeo je progoniti ženu .... i nekoliko redaka dalje: Ali zemlja pomože ženi: zemlja otvori svoja usta i proguta rijeku koju je ispustio Zmaj iz svojih usta. Tada, obuzet gnjevom protiv Žene, Zmaj ode da vodi rat protiv ostalih iz njezina potomstva, protiv**

onih koji čuvaju Božje zapovjedi i drže Isusovo svjedočanstvo". (Otkr. 12, 13-17).

I čovjek treba izdržati kušnju svoje vjernosti, da poštuje Božju volju. Mora braniti zapovijed Božju protiv Zmije, koja je oborena na zemlju, te sada obilazi njome ne bi li preko žene upropastila ljudski rod.

Prva žena, Eva, pala je kao žrtva Zmije. Neizrecivo mnogo bola nanijela je ta zmijina pobjeda ljudima. Stigla nas je smrt, prokletstvo Istočnoga grijeha. No, Božje Milosrđe ipak dopušta da zemlja dođe u pomoć čovjeku: zbog svojega tijela od zemlje, zbog te teške, neprizorne trome građe čovjeka ne biva odmah predan vječnom prokletstvu, ni žrtvovan paklenom moru plamena, drugoj, vječnoj smrti (Otkr. 20. 14). Zemlja otvara svoja usta i šutke preuzima sva smrtna tijela u sebe, čuva sve tvarno što postaje i što propada i sve će to jednom opet vratiti Svemogućem Stvoritelju.

A ta druga žena, koja toliko raspaljuje Zmaja, to je druga Eva, to je **Marija**. Ona je najčistiji ljudski stvor, Neoskvrnjena, Kraljica Anđela, Majka Božja. Budući da se Zmija ne može približiti Mariji, vreba "za njezinom Petom", naime za svim njezinim (duhovnim) potomstvom (u Isusu Kristu, za onima koji obdržavaju zapovijedi Božje i imaju svjedočanstvo Isusa - sveto krštenje). Time je čovječanstvo podijeljeno na Božji narod Sv. Crkve i na one koji se protive Bogu, koji ostaju u tami i sjeni smrti te se klanjaju Zmaju, životinji (Otkr. 14, 4). Boj se proširuje na Anđele i na ljude, dobro protiv zla, i trajat će to do svršetka vremena. Ali uz čovjeka, koji se bori za Boga, uvijek će stajati vjerni, milošću Božjom prosvijetljeni Anđeo i voditi ga do pobjede.

Čovjek upoznaje Anđele: Sv. Pismo govori o njima na stotinama mjesta. Gore na Nebu, oko prijestolja Svevišnjega, slaveći mole tri najviša kora Anđela: SERAFINI, ANĐELI LJUBAVI, KERUBINI, ANĐELI SNAGE I MUDROSTI RIJEČI, I PRIJESTOLJA, ANĐELI ŽIVOTA - od Boga i k Bogu.

Iznad svega stvorenja tri su daljnja kora: GOSPODSTVA koja u Božjoj ljubavi dijele darove Duha, a u konačnom će vremenu pomoći da Božja Pravda dođe do pobjede. SILE, koje u čitavu prirodu i u stvorenje unose Božje zakone, Božji savez s ljudima; KNEŽEVSTVA, upravitelja svega stvorenoga, bili to dijelovi zemalja ili država, vjetar, oblaci, godišnja doba, bili narodi, zajednice, bilo to građa od zemlje kao kamen i drvo ili čovjek-pojedinac sa svojim sposobnostima i vrlinama.

U otkupiteljskom djelu na zemlji služe tri čovjeku najbliža kora: MOĆI (vjere, nade, ljubavi, Crkve), ARKANĐELI - veliki borci i osobiti službenici Marijini - kao i milijuni Anđela. A k tim milijunima Anđela pripadaju i Anđeli čuvari.

Tome što oni ne čine poseban kor uzrok je to što je služba Anđela čuvara počasna služba i Bog, koji sve ljubi, daje svim Anđelima da jednom vrše tu počasnu službu. Biti naime, Anđeo čuvar, to je za Anđele nasljedovanje Krista. Zato i najviši SERAF može jednom biti Anđeo čuvar. Tek u toj službi postaje im jasna veličina otkupiteljskog djela Isusa Krista, kad treba sići s najvišeg mjesta pred Božjim prijestoljem u neznatnu priliku Anđela IX kora na zemlji te nekog čovjeka pratiti na njegovu putu - i prividno naoko nemoćan - mora paziti na grješna čovjeka, jer ni Bog, a niti Anđeo ne sprečavaju slobodnu volju čovjeka.

Zar Svevišnji Bog ne bi mogao bez ikakve muke čitav griješni ljudski rod pokretom svoje ruke zbrisati sa zemlje? Zar Bog ne bi mogao jednim dahom otpuhnuti sve demone, koji pritišću ljude i dovode ih do otpada, jednostavno ih uništiti? Zašto Bog kroz tisuće godina dopušta takvo djelovanje svojih stvorova?

Ni jedan stvor, pa čak ni Marija, ne može iscrpsti ni ocijeniti beskrajnu Božju ljubav. Ona je najintimniji žar Božanskog Bića. Ona ga tjera prema nekome koji treba imati udjela u Božjem blaženstvu. Trojedini Bog u sebi je savršeno blažen i nije mu potrebno da se to blaženstvo u Njemu sve više povećava. Ali On želi da stvorenje - koje je stvorio svojom ljubavlju, mudrošću i

moći, kako bi ono služilo Njegovu Veličanstvu i uzvišenosti, te kako bi, slaveći Ga, uvijek bilo uz Njega - također u ljubavi privuče k Sebi. Zato je svojim najvišim stvorovima, a to su Anđeli i ljudi, podijelio svoju sliku i priliku u obliku slobodne volje i neumrle duše, te očekuje od njih da će se oni posredništvom te slobodne volje i savršeno odlučiti za Njega, da će Mu služiti ne prisilno, nego dragovoljno, tako da Bog i po svojoj pravednosti može primiti stvorenje u Nebo blaženstva. **Pravednost je Božja isto tako velika kao Njegova ljubav i tako mora Bogu slični čovjek kušnjom ljubavi steći od Božje pravednosti plaću blaženog i vječnog sjedinjenja s Bogom.**

Tim su putem Anđeli prvi prošli kroz jednu jedinstvenu kušnju. Po njihovoj velikoj spoznaji, prilagođenoj njihovoj neumrlosti, već je taj jedini ispit bio odlučujući za sve Anđele. Čovjek ide također svojim putem kušnje, ali zbog svoje vezanosti uz zemlju on ne biva poput Anđela stavljen pred takve jednokratne i odlučujuće spoznajne ispite, već Bog pušta da ga kuša neko stvorenje (otpali anđeo) i da ga neki stvor (vjerni Anđeo) opominje i da mu pomaže. Čovjek ima Božje zapovijedi već u sebi: on ih osim toga sluša i iz ustiju Božjih i Sv. Crkve. Anđeo ga čuvar potiče da poštuje te zapovijedi. Đavao ga pak napastuje i slika mu moć slobode, moć novca, moć znanja: **"Sve ću ti ovo dati ako padneš ničice te mi se pokloniš (slijediš me)"** (Mt 4, 9). A budući da kod grijeha ljudi većinom sudjeluje nasilna kušnja Zmije (osim kod grijeha protiv Duha kada se svjesno odlučujemo za grijeh), Božja ljubav šalje naprijed Božje Milosrđe i po otkupiteljskom djelu Sina Božjega briše krivnju grijeha ukoliko se grešnik kaje.

Prigovori ljudi

Anđeo čuvar je po Božjem milosrđu poslan čovjeku u pomoć i tako on surađuje na otkupiteljskom djelu Isusa Krista. Mnogi to, međutim, ne shvaćaju kako treba, pa misle:

1. *Anđeo sigurno stoji pokraj nas kao Božji snažni izvršilac i neće nam oprostiti ni jedan grijeh: on će jednom nastupiti kao tužilac, jer on poznaje sva naša djela;*

Ili:

2. *Svi su Anđeli među sobom jednaki, iste su vrste i nemaju veze s nama. Anđeo će, doduše, poslušati i ići kraj nas, ali će biti sretan kad mu opet prođe ta služba;*
3. *Anđeo čuvar ljubi čovjeka dok je dijete i potreban pomoći. No, zreo čovjek ima malo kontakta sa svojim Anđelom: punoljetan je, zna si sam pomoći. Zato je Anđeo potreban čovjeku samo u stanovitoj dobi i zato mu je onda blizak;*
4. *Jednom je čovjeku lako da bude dobar, kad ima jakog Anđela čuvara; kod drugog čovjeka, kako se čini, ne koristi Anđeo čuvar ništa - ne osjeća se ni pomoć, ni popravljanje;*
5. *Dijete ima sigurno nekog drugačijeg Anđela čuvara nego li npr. neki zanatlija ili učenjak. Također: nekog griješnika koji nije spreman na pokoru Anđeo će napustiti, ostaviti ga sama ili će mu poslati nekog Anđela osvetnika;*
6. *Štovanje Anđela čuvara ima u sebi nešto djetinjasto, kao u priči fantastično, jednostavno nešto poput "kiča". Razumna trijezna služba Kristu vodi do bržeg kontakta s Bogom ....*

Takve prigovore iznose često ljudi, koji nikada nisu došli do nekog pravog i dubokog štovanja Anđela. Zato trebamo odgovoriti na svaki od tih prigovora.

ODGOVORI:

1. "Anđeo stoji pokraj nas kao snažni Božji izvršilac i neće nam oprostiti ni jedan grijeh; jednom će nastupiti kao tužitelj, jer zna sva naša djela".

Sveti su Anđeli zaista snažni Božji izvršioci. Njihova je moć veća nego li ikoja zemaljska moć, jer po njima djeluje Božja sila.

Također je istina da vjerni Anđeo oduvijek nastupa isključivo za Boga, jer već po svojoj prirodi želi svom svojom moći kazniti svaku uvredu Božju. No, otkako je naš Gospodin Isus Krist postao čovjekom, ljubav je pobijedila ne samo na zemlji nego još i više i na Nebesima. Pa kako je Otac na Nebu prema nama milosrdan zbog svoga Sina, zar da nam Anđeli ne budu milosrdni? Ta Sv. Pismo kaže: "Veselje biva među Božjim Anđelima zbog jednoga jedinog grješnika koji se obrati" (Lk 15, 10). Naravno, ne radi se o tome da naši grijesi nisu Anđelima uopće važni, već o tom da su nam po našem Gospodinu Isusu Kristu Anđeli mnogo bliže kao su-pomagači ("sluge kao i mi", Otkr. 22, 9), te su po svojoj Kraljici Mariji i zajedno s Njome postali naši veliki zagovornici. Anđeli čuvari zauzimaju osobito blisko mjesto: Bog je poslao čovjeku Anđela kao liječnika koji mu pomaže i kao brata, i to da ostane kod njega od njegova prvog do posljednjeg daha kao njegov čuvar, a ne kao neki osvetnik. Zato će nam Anđeo čuvar jednom i na Sudu biti naš zagovornik, a ne tužitelj;

2. "Jedan je Anđeo kao i drugi u toj velikoj vrsti i ima malo što zajedničko s nama."

Da bismo mogli bolje prikazati osobnost Anđela, moramo početi od nižih stvorova. Nijedan kristal nije potpuno jednak drugome. Ni jedno drvo nije posve jednako drugome. Isto je tako i sa životinjama. Na čitavoj zemlji ne postoje dva potpuno jednaka čovjeka. Svaki je čovjek posebna osobnost (ličnost) za sebe i što su veće njegove duhovne sposobnosti, to je jače izražena njegova osobnost i izdiže se jače nad svoju okolinu. Zar onda da Anđeli kao prvi stvorovi i kao najviši duhovni stvorovi budu svi uniformni, masovni produkti? Nije li, naprotiv, svaki Anđeo istaknuta osobnost? Da, što viši rang ima neki Anđeo u Nebeskoj hijerarhiji, to je i veći korak njegova spuštanja u dubinu na službu čovjeku i to će snažnije on u sebi doživjeti Božje spuštanje i samoponiženje u utjelovljenju i otkupljenju, kao i tihu, herojsku veličinu Marije, naše Majke i Zagovornice. Sada naime, on u svojoj službi Anđela

čuvara spoznaje što znači bijeda i muka, žrtva i grijeh; što znače poniznost, šutnja i patnja na ljudskom području i zbog spasa duša. Služba Anđela čuvara za svakog je Anđela nasljedovanje Isusa Krista i on to čini mnogo ozbiljnije, vjernije i bezuvjetnije nego li čovjek. I kakvog li veselja među Anđelima kad neki čovjek bude spašen. Ako li pak nekom Anđelu čuvaru unatoč svom njegovom nastojanju, ne uspije da svoga štićenika spasi, on ipak ima za sobom svoje "mučeničko doba" pa će se još ozbiljnije založiti za spas ljudi zagovarajući ih i moleći za njih;

3. "Anđeo ljubi čovjeka dok je dijete i dok je potreban pomoći. No, kako čovjek biva sve zreliji, tako sve više nestaje onaj osobni odnos između čovjeka i Anđela. Odrastao čovjek zna si i sam pomoći. Zato će Anđeo biti potreban takvom čovjeku samo u osobitim životnim razdobljima, te mu s toga biti i blizak".

Anđeo pomaže čovjeku od početka do kraja njegova života. Dakako da Anđeo može više pomoći nekom djetetu, jer ono, budući da nema grijeha, ne pravi Anđelu nikakvih poteškoća. Dijete je u svojoj nevinosti za Anđela tako reći prozirno (providno), te ga on može držati pred sobom prema nebeskom Ocu i kroz dijete gledati Oca (" .... njihovi Anđeli na Nebesima neprestano gledaju lice Oca moga Nebeskoga", Mt 18, 10). Što više pak čovjek napreduje u dobi i griješi, to manje može Anđeo gledati kroza nj, jer mu grijeh zamračuje dušu, čini je neprozirnom. No, tada stupa Anđeo pred čovjeka i ovaj može kroz Anđela gledati Boga. Kad bi čovjek samo htio gledati, Anđeo bi za njega bio kao neki dalekozor, kroz koji bi čovjek vidio Boga mnogo jasnije i mnogo bliže bi ga mogao spoznati. Što više pak čovjek drži do samoga sebe i misli da sve može svladati vlastitim snagama, to će manje na sebi osjetiti pomoć Anđela i to će mu više zao neprijatelj, majstor obmane, dočaravati lažne putove. Anđeo se ne nameće, ali je uvijek tu. Do slabih kontakata između čovjeka i Anđela ne dolazi zbog toga što ih Anđeo ne bi htio, već zbog toga što ih neće čovjek;

4. "Jednom je čovjeku lako da bude dobar, jer sigurno ima jakog Anđela čuvara. Kod drugog pak čovjeka, kod kojeg se ne zapaža nikakav napredak, Anđeo čuvar je očito preslab da pomogne".

Božja se pravednost već pobrinula da svi Anđeli, pa ma iz kojega kora bili, dobiju snagu Anđela IX kora. Nema dakle, čovjeka koji bi imao nekog jačeg Anđela nego li drugi. Utjecaj je Anđela, međutim, raznolik, i to ne s obzirom na stupanj snage, već s obzirom na način.

Možemo pojmiti da svaki Anđeo nosi u sebi tako snažno svoju veliku, nadvremensku zadaću da ona formalno obuzima sve njegovo biće. Anđeo ljubavi će stoga i u svoju službu Anđela čuvara unijeti ljubav, te svojega štićenika poticati na ljubav prema Bogu i prema bližnjemu.

Anđeo snage riječi će svoga štićenika prosvijetliti, da i on uzmogne upotrebljavati dobre, korisne i dragocjene riječi.

Anđeo koji inače svoju službu obavlja pred Svetohraništem, uvijek će nastojati da i svoga štićenika povede onamo. Predobri je Bog u svojoj mudrosti namijenio svakom čovjeku **onoga** Anđela čuvara koji mu najbolje pristaje i koji će mu na njegovu putu k Bogu najbolje pomoći. Zato treba čovjek osluškivati glas svojega dobrog Anđela. Tko sluša, brzo će poći putem dobra. Onaj pak tko ne sluša, slabo će se popraviti, jer mi glas Anđela nazivamo "svojom savješću", a onaj tko je svoju savjest ušutkao toga ni Anđeo ne može voditi;

5. "Dijete ima vjerojatno drugog Anđela čuvara nego li odrastao čovjek. Također, Anđeo će otići od grešnika, koji nije spreman na pokoru te ga ostaviti sama ili će putem nekog drugog Anđela zazvati na nj kaznu".

Služba Anđela čuvara sagrađena je od ljubavi koja je uvijek spremna pomoći, a ne na pravednosti, koja ide za kažnjavanjem. Čovjek ima uvijek istog Anđela čuvara, koji se, što se tiče opominjanja i vođenja, uvijek znade sasvim prilagoditi svakoj dobi i

položaju čovjeka. Svaki Anđeo čuvar ljubi svoga štićenika i ne napušta ga, on je njemu dragocjenost koju bi s uspjehom želio predati svome Gospodinu. Grijehom tjera čovjek svoga Anđela sa područja njegova djelovanja, te Anđeo ne može više zavirivati u nutrinu čovjeka te odatle nastaje mišljenje da Anđeo napušta čovjeka. Unatoč tome Anđeo ide za čovjekom i čeka da se ovaj pokaje pa da time opet dobije pristup k njemu. Naravno, Bog može nekoga i kazniti, ali ta kazna treba toga čovjeka prodrmati i ponovno privući Bogu, te da tako kazna postane milost.

6. "Štovanje Anđela čuvara ima u sebi nešto djetinjasto, fantastično, naivno; nešto poput "kiča". Razumna, trijezna služba Kristu vodi do bržega kontakta s Bogom".

Štovanje Anđela ne smije nikada nadomjestiti štovanje Boga ili ga okrnjiti, no, ono je sredstvo za postizanje dubljeg i intimnijeg štovanja Boga putem veće spoznaje Boga i veće ljubavi prema Njemu, a to je čovjek u stanju steći upravo uz pomoć Anđela. Tko u štovanju Anđela nalazi nešto djetinjasto ili fantastično, taj je na krivom putu. Tokom posljednjih stoljeća je zli neprijatelj među pravo štovanje Anđela posijao korov onog štovanja koje bismo mogli nazvati "kičem", pa je taj korov ponegdje i nabujao na štetu djelotvornosti Sv. Anđela. Čak i u crkvene prostorije su putem "umjetnosti" prodrle gole bebice i sladunjavo-dražesni likovi Anđelčića, a puk je bio "šopan" dječjim pričama o "Anđelčićima". Ali ako se osvrnemo nazad na Stari Zavjet ili na doba kada je Krist boravio na zemlji, vidjet ćemo kako je ozbiljnu i važnu ulogu imao Anđeo. Anđeo koji je pobio prvorođence Egipta (Izl. 12, 29) i 185 000 ljudi u asirskom taboru (2 Kr. 19, 35), Anđeo Gabrijel kao glasnik Navještenja (Lk 1, 26), Anđeo tješitelj na Maslinskoj gori (Lk 22, 43) i Anđeo u jutru Uskrsnuća (Mt 28, 2) nisu nipošto likovi iz priča. Sam Gospodin često navodi Anđele u svojim govorima i parabolama te će na kraju vremena doći sa svojim Anđelima i oni će imati zadatak da odijele dobre od zlih i da sudjeluju u suđenju (Mt 13, 39-42; Lk 12, 8 sl.). Time on želi postići

da i mi uklopimo Anđele u svoj život i u naše zadatke. Anđeo neće nikada čovjeku suziti pogled na Boga niti mu priječiti kontakt s Njime. Samo onome tko se - umjesto na Anđela - osloni na važnost i nepogrešivost vlastitog "ja", a time i na obmane Zloga, tome će Božji protivnik putem duhovne oholosti oduzeti poniznost, strahopoštovanje, te konačno poslušnost i vjernost. Ako otklanjamo pomoć Anđela, slični smo alpinistu koji se uspinje na visoke litice pa kaže: "Ne trebam nikakva užeta, nikakvih specijalnih cipela za uspinjanje"; odnosno brodaru koji bi rekao: "Nije mi potreban kompas" ili učeniku koji bi rekao: "Što će mi učitelj? Učit ću sam!"

Budući da je Gospodin stvorio Anđela, da bi nam bio na pomoći, On u svojoj mudrosti sigurno znade bolje od nas što nam treba. Ne zaboravimo da na ovome svijetu postoji ne samo Bog i dobro, već da je više nego ikad na djelu i Božji protivnik sa svojom milijunskom vojskom te radi na tome da prevari duh čovjeka, da ga smuti i odvuče od Boga. Mi ne možemo vidjeti zloga duha, no Anđeo ga vidi. On nas može opomenuti, otjerati zla neprijatelja. Uvijek nam može držati pred očima smjer **"Bog"**, može nam povjeriti Božju riječ. Učinit će da u nama bude uvijek živo štovanje i ljubav prema Mariji. Upravo onako kao što Bog hoće da jedan čovjek pomaže drugome, tako se i naše iskušavanje po zavodniku izvršava Njegovom voljom da bismo se mi dokazali, pa je tako i pomoć putem vjernog Anđela Njegova volja. Razumije se, mi možemo otkloniti Anđela kao pomoćnika, ali onda je naš put k Bogu zbog tame i tjeskoba ovog vremena sve ugroženiji a mi sami snosimo odgovornost. Bog nam nudi pomoć, ali nas ne sili da je prihvatimo!

Mnogi će se sada upitati:

"Kako da prepoznam glas svojega Anđela čuvara? Često je vrlo teško čovjeku, dok razmišlja o razlozima **"za" i "protiv"**, neke odluke spoznati upravo onaj pravi glas Anđela čuvara, a time i Božju volju".

U odnosu prema Bogu čovjek treba uvijek ostati onaj koji uči i, prema tome, koji sluša. To znači da se svjesno i svojom voljom mora za to odgajati. Na početku su u tu svrhu potrebne dvije stvari: čovjek mora naučiti da u ljubavi sluša i da u ljubavi šuti.

Ako je čovjek u sebi pun neurednosti, pun nemira i uzburkanim misli, pun težnje za vanjskom galamom i promjenama, onda on neće u sebi osjetiti nikakva glasa, osim onog podbadajućeg glasa Zmije, koji u njemu stvara želju da ima još više, da još više uživa, da se još više uzbuđuje. Bog nam govori po svojoj Riječi, koju mi trebamo primiti u sebe slušajući ili čitajući. On nam govori i u našem srcu, u Sv. Pričesti, u tihom razmatranju, no, on je uvijek Uzvišeni. On ne viče. I Anđeo nam govori u našem srcu, zato slušajmo glas svoje savjesti u **sebi** a ne izvan sebe. Anđela možemo čuti ako smo u sebi mirni i pripravni za "primanje". U tom će nas slučaju Sveci naučiti kako ćemo glas Anđela razlikovati od glasa sotone.

Anđeo uvijek upućuje na Boga, na Njegovu Riječ i na Njegovu nauku, na Njegove zapovijedi i na obećanja što smo ih dali Bogu, na odluke što smo ih stvorili, kao i na mogućnosti da Bogu dokažemo svoju ljubav i svoju vjernost. On se pri tom ne obazire na naše osobne navike i hobije, već upravlja naš pogled uvijek na velike vrednote vječnosti. Ako on opominje, a mi ne slušamo, onda opomena postaje sve slabija i slabija te konačno prestaje.

Zao neprijatelj čini upravo obratno: on pokazuje veliku ljubav i zabrinutost za naše vlastito "ja", za naše želje, za našu udobnost, za korist, koju bismo mogli steći, za moć koju bismo mogli osvojiti, da dobijemo prava, da si ništa ne moramo dozvoliti niti nas itko smije zapostavljati. Obmanjuje nas pri tom da se ovo ili ono neće uopće primijetiti, da pri tome nema ništa zla, da i drugi tako rade, da i mi moramo isto tako činiti, jer ćemo inače ispasti smiješni. On briše pojmove dobra i zla, istinitog i lažnog i neda se pri tom odbiti, već nastoji da si s neke druge strane - strah od ljudi, ponos, čovjekova težnja da uvijek ima pravo - pribavi pokornost.

Ako li smo jednom naučili da razlikujemo ta dva glasa, onda nas Anđeo čuvar vodi korak dalje. Mi i sami trebamo postati Anđeli čuvari za svoju okolinu! Moramo naučiti da se uživimo u druge ljude i u njihove potrebe i da im djelotvorno pomažemo. Ne moraju to biti nikakva herojska djela prema vani, neka to budu svakidašnja djela, koja imaju veliku vrijednost pred Bogom. Od svog Anđela čuvara učimo, dakle, ne samo **slušati** što Bog hoće od nas, nego učimo i **zapažati** gdje trebamo pomoći, gdje je naš zadatak u Kraljevstvu Božjem i spašavanju duša. Pa ako se jednom naviknemo na to da svoj dnevni red, svoje planove i brige uvijek razmatramo zajedno sa svojim Anđelom čuvarom, on će nas stalno sve više voditi k pravoj vjernosti i žarkoj ljubavi prema Bogu. Budemo li to mogli shvatiti i budemo li to prakticirali, naš će se život iz temelja izmijeniti. Postat ćemo jednostavni ljudi, koji teže za bitnim i tako dolaze do mnogo većeg mira i snage, jer se zamršen čovjek zapliče. Naučit ćemo shvaćati veličinu i snagu žrtve iz ljubavi i ljepotu darivanja iz ljubavi. Na prijestolju našeg srca neće više sjediti naše "ja", nego **B o g !**

Anđeo i ja - mi služimo Bogu radosno!

II

NE ZABORAVITE SVOJE SVETE ANĐELE

Jedan svećenik pripovijeda: Godine 1925. pošao sam kao student po prvi put u Rim. No, to me je skoro stajalo života i to zbog moje lakoumnosti. Poput mnogih odvažnih Rimljana, i ja sam stekao naviku da iskačem iz tramvaja, dok je on još u pokretu. Jedne večere vozio sam se iz središta grada u moju četvrt u predgrađu Rima. Bilo je već prilično tamno. Kako je tramvajska stanica bila nešto podalje od mojega hotela, skočio sam opet bez

razmišljanja dok još tramvaj nije stao. Skok je bio izvanredan, ali sam na pločniku počeo nekoliko metara glavinjati, dok se nije moje čelo zaustavilo na nekom zidu. Nije mi se ništa osobito dogodilo, no, da sam skočio samo tri sekunde kasnije, bio bih nepogrešivo udario svom snagom u jedan ugao i - ostao ležati na zemlji raskoljene glave. Čitavo veče zahvaljivao sam svome Anđelu Čuvaru, koji je na tako divan način sačuvao moj život. Od toga sam mu časa bio još više odan negoli do tada. Pa i kao kapelan doživio sam više puta "opipljivu" zaštitu svojega Svetoga Anđela u opasnostima tijela i duše.

Kao župniku pisala mi je jednoga dana plemenita majka, žena svetačkoga života, Marija Terezija Meyer-Bernhold: "Molim vas, preporučite svakog jutra svoju župsku zajednicu kojom strelovitom molitvicom Anđelu zaštitniku župe! Brzo ćete uvidjeti kako Vam se to isplatilo".

Drugom jednom zgodom molila me: "Na kraju svakodnevne zajedničke fatimske krunice u crkvi izmolite jedan Očenaš u čast Anđela Čuvara svih župljana. Oni će osjetiti plod tog molitvenog pozdrava". Ja sam to rado učinio i stekao sam unutarnju sigurnost da je veza između dušobrižnika i župljana postala tješnja. Da, osjetio sam se iznutra potaknutim da često pozdravim Anđele svojih župljana, Anđele djece, omladinaca i omladinki, roditelja, bolesnika, onih na umoru, onih koji stoje po strani i protivnike Crkve. Bio sam potaknut da u molitvi češće razgovaram s Anđelima, pa da i svoje brige s njima raspravim, a tu i tamo da prikažem i koju zavjetnu Misu njima u čast kao znak zahvalnosti. Sve više i sve češće sam osjećao potrebu da blagoslivljam i to ne samo svoje vlastite župljane nego i sve bolesnike, sve umiruće širom svijeta, sve svećenike, misionare, redovnike i redovnice, čitavu svetu Božju Crkvu, sve one koji su na vlasti i koji su odgovorni za narode, a osobito duše u čistilištu. Taj osjećaj potrebe da često blagoslivljem zahvaljujem svetim Anđelima.

Kao već umirovljeni svećenik, nakon nekoliko godina neprestane bolesti, osjetio sam jednog dana u Crkvi veliku slabost srca.

Onesvijestio sam se, pao sam na leđa na stepenice pred oltarom i udario bolesnim zatiljkom o jedan rub. Vjernici su se prestrašili. Nakon nekoliko časaka došao sam opet k sebi. Odnijeli su me u sakristiju, a prva jasna misao koja mi je došla na pamet bila je: to što nisi smrtno stradao pri padu trebaš zahvaliti svom Svetom Anđelu čuvaru, svom svećeničkom Anđelu. Istina, morao sam se mjesecima liječiti, ali sam sve izdržao i svakog sam se sata mogao uvjeriti kako Sveti Anđeli pomažu i tijelu i duši. Kao znak svoje zahvalnosti obećao sam da ću njima u čast napisati djelce i to je upravo ovaj sveščić što ga Ti, dragi čitaoče, imaš sada u svojim rukama. Svećenik, naime, koji ovo pripovijeda, jest pisac ovog dijela, ove brošure.

A. M. Weigl, 8301 Oberroning

DJECA ISPOD RUŠEVINE

O. Gerard, O. Cap., veoma poznat i cijenjen kao promicatelj štovanja Anđela čuvara, izvješćuje o slijedećem potresnom događaju:

Dogodilo se to u Münchenu, burne noći od 8. na 9. dan, mjeseca veljače 1949. u sveučilišnoj klinici, koja se službeno zvala Haunerova dječja bolnica. Sat s tornja obližnje crkve Sv. Pavla upravo je dao znak da je prošlo prvih tri četvrt sata iza ponoći. Tada se začuje strahovit udarac: grede su počele pucati, kamene gromade praskati: željezo se lomilo, žbuka se osipala, djeca su vikala i odjednom opet - mrtva tišina!

Što se dogodilo? Jedan kućni dimnjak probio je krov, strop dvorane i srušio postranične zidove te prekrio krevetiće, zajedno s djecom, gomilom ruševina, hrpom greda, betonskih blokova i cigala.

Liječnici noćne službe probijaju se kroz zatvorena vrata. Srca im se stežu, jer u toj strahovitoj tišini mora da su sva djeca mrtva. Ali ne! Jedno se svjetlo probija. Čak se iz gomile žbuke i

kojekakvih otpadaka dižc najstariji dječačić u sobi, osmogodišnji pacijent i govori: "Gospodine doktore, dajte mi svjetlo! Tamo leži Diether, tamo Horst, a tamo u uglu je mali Dietlind"! - "A što je s tobom? Boli li te nešto?" - "Ne, ništa. Zato i mogu držati svjetlo". Jedna časna sestra svijetli električnom svjetiljkom odozgo, sa stropa. Odmah su bili alarmirani vatrogasci i brzo su stigli zajedno sa svojim zapovjednikom. Oni interveniraju zbilja kako treba i ne mogu se načuditi. Uh, jedna je betonska ploča slistila krevetić, ali - gle! - pokraj tog "zaštitnog zida" leži gotovo nepovrijeđeni mališa i već trči prema spasiocu-liječniku i hvata mu se oko vrata, jer kod "svog" doktora on se, kao i uvijek, osjeća najsigurnijim.

Sjedinjenim silama pokupiše dijete po dijete - a svako je bilo "živo i zdravo" - iz onoga mora razvalina. "Da, onaj tko ne vjeruje da djeca imaju Anđele čuvare, taj bi trebao da dođe ovamo pa da nam pomogne iznositi taj krš"! U sjajno rasvjetljenoj dvorani za operacije - brižan i stručan pregled. Zaista nitko nije ozlijeđen, nema ni ogrebotina, tek u očima ponešto prašine, no to nije tako zlo, tu se lako dade pomoći. Slijedi topla kupka, čisto rublje, presvučen krevet za nuždu - kakva košara za rublje, kakva ležaljka, stolić ili što slično - i, razumije se, taj mali svijet opet nastavlja spavati. Ali ne spavaju svi: mali Sieglind njiše se veselo u svojoj košari za čisto rublje kao po danu, kad je dobre volje. Slijedećeg dana dobilo je svako dijete po jednu sličicu Anđela čuvara kao uspomenu na dan kad su se nad njim ispunile riječi Sv. Pisma.

"Jer anđelima svojim zapovijedi, da te čuvaju na svim putevima tvojim. Na rukama će te nositi, da se ne spotakneš o kamen"

(Ps 90, 11-12)

BOLNIČARKA PRIPOVIJEDA:

Kasno uveče morala sam u podrum da iz velikog hladnjaka uzmem neki lijek. Nisam bila dovoljno oprezna i zamnom vrata se zatvoriše. Iznutra nema nikakve kvake i ja se nađoh zatvorena. U to vrijeme nije više nitko zalazio u podrum, tako da nitko nije mogao čuti moje udaranje i nije mi preostalo drugo nego da svu

svoju nadu stavim u Svete Anđele. S puno žara obratila sam se njima, neka mi što prije pomognu, jer inače neće čitavu noć biti nikoga tko bi se brinuo za bolesnike na katu. I nije potrajalo dugo, a vrata se izvana otvoriše. Pred njima je stajala jedna starija sestra, koja mi reče da je osjetila potrebu da još jednom zaviri u podrum i vidi da li je sve u redu. Ona je zbog toga brzo ustala i spustila se u podrum. Kako li smo se nas dvije zbog toga zahvaljivale našim Anđelima koji su ovoga puta pokazali i svoju izvanrednu međusobnu suradnju.

MISIONAR PIŠE:

Moje je misijsko područje tako veliko da svaki put moram već u četvrtak navečer nakon Svete Ure otputovati ako želim da do petka na večer providim svetim Sakramentima sve svoje vjernike, štovatelje Srca Isusova, koji žive sate i sate daleko. Ali, jednog se četvrtka spustila tako strašna oluja, i to uveče, da do trećeg sata ujutro nisam mogao krenuti od kuće. Tada, kao i uvijek, preporučih svetom Arkanđelu Rafaelu i tu svoju vožnju. Koja dva sata kretao sam se po ispravnim putovima kako - tako naprijed, no, onda automobil iznenada zapne i zaustavi se. Nikako da ga stavim u pogon. Morao sam izaći i pogledati o čemu se radi. Začudo, sve je bilo u redu: i benzin i svjećice i poluge. Zamolim svete Anđele za pomoć i ponovno sjednem. I gle, kola su opet proradila, no, nakon nekoliko metara morao sam oštro zakočiti: čitav komad ceste odlomio se u provaliju. Da sam vozio neprekidno istom brzinom kao i prije, ne bih više mogao tako brzo zakočiti i propao bih u ponor.

ŠTO PRIPOVIJEDA JEDNA MAJKA

Jedne večeri začuli smo nakon jela snažan glas protupožarne sirene. Svi smo se prestrašili i skočili na uzbunu. Naravno, svatko je najprije pogledao oko svoje kuće. I zaista, gorjelo je iza naše kuće, kod "šupa" i vatra je već sve jasno obasjavala. Svi su odmah potrčali da je ugase i, hvala Bogu, doskora je bila ugašena.

Kako bismo mogli vjerovati da bi tu vatru mogli vidjeti u gradu, koji je bio udaljen oko tri četvrt sata hoda i da bi odande mogli dati znak za uzbunu, upitali smo telefonski tamošnje vatrogasce gdje gori. Oni nam rekoše da nikakav alarm sirenom nije bio dan i da nitko u okolici nije čuo. Ali da mi nismo čuli sirenu, naša bi kuća te noći bila izgorjela. Od tada mi i naša djeca još revnije molimo svete Anđele čuvare da bdiju nad nama.

BOŽJA UGODNICA MAJKA MARIJA TEREZIJA MEYER-BERNHOLD PIŠE:

Kao dijete često sam čavrljala s Anđelom čuvarom. Pričala sam mu i davala zadatke za Nebo. Dolazila sam mu s kojekakvim molbama. Morao mi je pomagati pri učenju i ublažavati boli. Smio je sudjelovati i u igri i uvijek je dobivao najbolje stvari. Pri moljenju molila sam Anđela da moli zajedno sa mnom i da zatim naše molitve prenese Isusu i Majci Božjoj. Izvještavala sam ga o svojim poteškoćama i radostima. Njegove opomene su mi veoma mnogo pomagale. Njegov glas bio je blag i sve je izrekao finim mirom. Svaka njegova riječ djelovala je na mene umirujuće i jačala me. Pri oblačenju i svlačenju znala sam da nisam sama. Uvijek je bio prisutan Anđeo čuvar i ja nisam htjela da ga lošim ponašanjem povrijedim. Štovanje Anđela čuvara zahtijevalo je od mene, naravno, žrtava, prije svega odricanja. Ovo nisam smjela učiniti, jer me Anđeo čuvar gleda. Ono nisam smjela izvršiti, jer će on plakati. Ponekad to traži od djeteta i odvažnosti, kad zna da stalno ovisi o Anđelu čuvaru, jer od kušnji nije sačuvano ni dijete. S druge je strane za dijete ljubav prema Anđelu čuvaru krasno uporište i ujedno fina razumna veza, koja u životu može biti od velikog i važnog značenja. To je bio i kod mene slučaj. Ja sam svaki dan i svaku noć počinjala s Anđelom. Svakog sam ga dana molila Blagoslov za sve koje sam ljubila i za domovinu.

Nikad nisam propuštala častiti devet Anđeoskih korova: molila sam se često i rado Nebeskim Korovima. Svaki grad, svaka kuća, pa, razumije se, i svaka crkva, svako groblje ima svojega Anđela. Imaju ga i polja, i šume, Božja stvorenja su pod zaštitom Anđela!

Bilo bi još više bijede u svijetu, kad po Božjoj dobroti ne bi bile stavljene u pokret čitave čete Anđela. To su veoma snažna bića, svijet unutar našega svijeta. Ja volim također da po Anđelima pozdravljam Presveto Trojstvo, Majku Božju i svece. Po Anđelima možemo slati pozdrave i onim siromasima, koji su prisilno odvedeni od nas. To je djelo ljubavi.

UČITELJICA PRIOPĆAVA:

Tjedan dana prije Božića vraćala sam se poslije podne iz škole kući. Drugom stranom ceste hodala je djevojčica iz moga prvog razreda. Kad me je ugledala, potrčala je najkraćim putem preko ceste prema meni i pri tom dospjela pod tramvaj. Izvukli su je teško ranjenu, svu oblivenu krvlju. Budući da sam se osjećala krivom zbog te nesreće, naručila sam u našem samostanu devetnicu Sv. Misa u čast Svetih Anđela i vruće molila za pomoć. Ne mogu iskazati koliko sam bila radosna i zahvalna kad je nakon Tri Kralja, pošto su završili Božićni blagdani, djevojčica opet zdrava sjela u svoju školsku klupu. Na njoj nije bilo traga nikakvoj ozljedi, nikakvom unakaženju! I kad god sretnem onog tramvajskog vozača, on me uvijek uvjerava: "Nemate pojma koliko sam zahvalan našem Gospodinu Bogu što je to dijete opet čilo i zdravo!".

SESTRA NEGOVATELJICA:

Kad sam jednog jutra nakon teške noćne službe išla u Crkvu, opazila sam našeg kirurga, koji se vozio svojim automobilom. Tijelom mi je odjednom prošao veliki strah: taj mi je liječnik sinoć kasno, nakon posljednje operacije, rekao: "Sestro, iskuhajte mi

instrumente još jednom, jer sutra rano ujutro imam opet jednu operaciju". A ja sam u toj teškoj noći, sama na katu s mnogo svježe operiranih, zaboravila na to iskuhavanje! U očaju pojurila sam brzo natrag, nadajući se da ću možda stići onamo prije nego počne operacija. No čim sam došla onamo, reče mi dežurna sestra ravnodušno: "Upravo operira gušu".

Nije mi preostalo drugo nego da zamolim za pomoć Sv. Anđele, neka oni svojom moći i svojim zagovorom učine ono što sam ja propustila i što sada tako očajavam. I Bog mi je bio dobar! Pacijent se brzo oporavio i sve je prošlo bez ikakve komplikacije.

Od tada molim Sv. Anđele unaprijed za njihovu pomoć i više ništa ne propuštam.

SKUPINA HODOČASNIKA:

Naš su cilj bili Lurd i Fatima. Autobusom onamo i natrag 6000 kilometara. Prije polaska, prvog dana, izmolili smo na prijedlog jednog svećenika zajednički Majci Božjoj, svetom Josipu, svetom Anđelu našeg vozača kao i svim Anđelima nas hodočasnika tri Zdravomarije sa željom da nas štite i da nam budu sigurna pratnja.

Svakog dana ujutro, prije nego bismo nastavili put, ponovili smo zajednički naše tri Zdravomarije. Sveti Anđeli pribavili su nam uz pomoć Božju i Marijinu sigurnu zaštitu: kroz tih četrnaest dana oni su bili naši najbolji putni pratioci. Kroz mnoge opasnosti sretno smo stigli na cilj svoga hodočašća i konačno se isto tako sretno vratili svojim kućama.

SELJAKINJA:

Godinama smo bili u velikom neprijateljstvu sa susjedima. Činili smo jedni drugima zlo kad god smo mogli. Prigodom puč-

kih misija čuli smo u propovijedi da u slučaju neprijateljstva nema odriješenja pri Sv. Ispovijedi, sve dok ne dođe do pomirenja. Zato smo se tobože prijateljski pozdravljali i razgovarali o vremenu.

Mi žene ispovijedale smo se kod istog patra koji je vodio misije i za pokoru dobile smo dužnost mjesec dana da molimo određene molitve u čast Svetih Anđela čuvara protivničke stranke. Učinile smo to, jer nam nije bilo drugog izlaza.

Kad je završio taj mjesec dana, nestalo je i neprijateljstva - postali smo čak dobri prijatelji. Oba gazde su "jednog srca i jedine misli" i smiju se prošlosti: Zaista smo bili pretjerali! Obje gazdarice vladaju se sad kao dvije sestre, savjetuju se i pomažu jedna drugoj. I djeca su i ovdje i ondje kao kod kuće.

Sve to traje već šest godina. Velečasni, pripovijedajte često: *ako dođe do neprijateljstva, čovjek treba ostati miran i svakog dana zazivati svete Anđele protivne strane!*

ŽENA ALKOHOLIČARA:

Bilo je to prilikom pučkih misija. Žena iz susjednog mjesta došla je patru i rekla mu:

"Velečasni, vaš savjet, da zazivamo Svete Anđele čuvare ljudi koji nas okružuju, već se pokazao izvrsnim. Moj muž nije išao svakog dana u gostionicu, ali kad bi otišao, onda bi se većinom vratio kasno u noći pijan "kao batina". Tada sam čula vaš savjet: ako muž posjećuje gostionicu, žena treba s pouzdanjem pozdravljati njegova Anđela čuvara i Anđele čuvare ostalih ukućana i moliti im se. Odmah sam poslušala taj savjet. Unatrag nekog vremena moj muž dolazi kući do 10 sati uveče, dobro se vlada i ne opija se. Nedavno mi je rekao: "Nešto me doslovce tjera napolje iz gostionice. Pivo mi više ne prija, društvo mi ne odgovara. Čini mi se kao da me netko želi odvući odande. Mora da mi nešto sa srcem nije u redu. Otići ću k doktoru". - "O ne, nije ti ništa. Zdrav si kao riba. Ta poznam te ja već odavna. Pođi ti uvijek samo kući, to će biti za tebe najbolje".

Žena kaže: uvjerena sam da taj "nemir" dolazi od Svetih Anđela čuvara. Dok je muž naime, bio u gostionici, ja sam u čast njegova Anđela čuvara i u čast Anđela svih onih u gostionici grčevito molila krunicu, da se moj čovjek zaista okrijepi i malo razonodi, ali da se ne opija".

DUGOGODIŠNJA BOLESNICA:

Prigodom jutarnje molitve uvijek se, svakog dana stavim pod posebnu zaštitu svojega Anđela.

Zatim pozdravljam Anđele čuvare svoje djece, rođaka, prijatelja i dobročinitelja, svih koji me njeguju, svih svećenika, mladića i djevojaka i osobito Anđele svih onih ljudi koji su u opasnosti da im duše zauvijek propadnu. Kad zvona s Crkve zovu na Sv. Misu, ja tada molim svoga Anđela čuvara neka pođe mjesto mene na Misu, i to onom prastarom molitvom: "Sveti Anđele čuvaru moj, pođi mjesto mene u Crkvu, klekni na mojem mjestu, moli mjesto mene."

Kad su mi tu i tamo boli tako jake da ne mogu moliti, onda se zabavljam mislima: "Vaši Anđeli gledaju uvijek lice Božje". Isto tako, ako zbog nekog posjeta ili slušanja vijesti previše izgubim sabranost u Bogu, također mi je spomenuta misao velika utjeha.

Koliko li sam puta iskusila pomoć Sv. Anđela čuvara u sasvim naravnim stvarima! Dogodi se da sama ležim na svome krevetu, jer su svi ostali u polju pa mi hitno zatreba pomoć. Ja tada vruće zamolim svoga Sv. Anđela da mi pošalje kojeg čovjeka, i zaista, evo nekoga iz susjedstva i pruža mi pomoć .... Zaspim li pak slučajno od umora, pri moljenju Krunice u sebi sam potpuno sigurna da za mene dalje moli moj dobri Anđeo. Vjerujem, da bi u mome životu nastala velika praznina kad bih morala prekinuti vezu s mojim Sv. Anđelom čuvarom. Kako su jadni ljudi koji misle da Anđeli čuvari postoje samo za djecu, ili da ih uopće nema!

VAŽNO SVJEDOČENJE SVETOGA PISMA I PREDAJE

Što nam biblija govori o Sv. Anđelima? Na stotinama mjesta daje nam ona da nešto naslutimo o njihovoj ljepoti, veličini i moći, ali tek da naslutimo. Anđeli su prva stvorenja Božja, Njegova najsjajnija slika i prilika, proviđeni blistavim razumom, gotovo božanskom sposobnošću spoznaje, voljom punom snage, nepodvrgnuti ni zakonima vremena ni prostora, moćni izvršitelji Božje riječi. Sve što mi govorimo o Anđelima ili pišemo, to prosuđujemo po našoj ljudskoj spoznaji i doživljavanju a to ni izdaleka ne dopire do njihove nebeske uzvišenosti. Ljudi su, nažalost, ta silno moćna duhovna bića svojim prikazima ponizili i nerijetko, od njih učinili jezovit "kič". A mi možemo sebi predstaviti Anđele samo u nama razumljivu liku, liku preobraženog, idealnog mladog čovjeka.

Sveto pismo nam govori o hijerarhiji Anđela podijeljenih u devet korova: Serafini, Kerubini, Prijestolja, Gospodstva, Sile, Kneževstva, Moći, Arkanđeli i Anđeli. Tri najviša Kora imaju službu da se klanjaju Trojedinom Bogu. To su veliki gorući molitelji, posrednici između Boga i nižih Korova.

Tri srednja Kora su poslužni duhovi Božji, vladari nad elementima, ugrađenim u čitavo stvorenje. U velikom svemiru - univerzumu - svakome je od njih povjerena posebna zadaća.

Tri najdonja kora uključena su u Kristovo utjelovljenje i otkupljenje. Oni su službenici Isusa Krista, Presvete Djevice Marije i Njegove Crkve kao i službenici svih ljudi. Oni vode, čuvaju, savjetuju, opominju i brane ljude u borbi protiv opasno aktivnih paklenih sila. Posrednici su između Boga i ljudi. O toj dirljivoj brizi za nas ljude, o njihovoj službi čuvara i zaštitnika želimo u ovom spisu govoriti.

. . . . NA RUKAMA ĆE TE NOSITI . . . . !

U Starom Zavjetu je kralj David okrunjeni svjedok za tu divnu službu pomagača po Božjem nalogu. U Psalmu 90. u toj dirljivoj, uzvišenoj pjesmi pouzdanja u Boga ispovijeda on: **"Jer, Anđelima svojim zapovijedi, da te čuvaju na svim putovima tvojim. Na rukama će te nositi, da se ne spotakneš o kamen. Nogom ćeš gaziti lava i ljuticu, zgazit ćeš lavića i zmiju".** (Ps 90, 11- 13).

Divno mjesto, koje nam osvjetljava jedinstvenu očinsku ljubav Božju prema čovjeku, Njegovoj slici. On je za nas ne samo dao svoga Sina, već nam je uz bok postavio i svoje službenike, koji već od početka dana uklanjaju od nas zlo. Prema Njegovoj volji Anđeli trebaju pratiti čovjeka na svim njegovim putovima i čuvati ga od svake štete, koja bi mogla zadesiti njegovo tijelo i dušu.

Anđeli nas trebaju prije svega sačuvati od toga da prestupimo Božje zakone. Oni nas štite od zmija, tj. od zla, zavisti, srdžbe, himbenosti, lažljivosti čovjeka i đavla, kao i od lavova i zmajeva, a to su sile i nepravde, kojima smo mi u životu izloženi.

"ANĐELI ČUVARI GLEDAJU LICE MOJEGA OCA."

U Novom je Zavjetu najveći svjedok Isus, vječna Istina. On kaže: **"Pazite da ne prezrete ni jednoga od ovih malenih, jer Anđeli njihovi, kažem vam, na Nebesima neprestano gledaju lice Oca Moga Nebeskoga".** (Mt. 18, 10-11). Radi njihove nemoći da se brane i slabosti malenih Gospodin uspostavlja tu bitnu okolnost, daje da svi oni imaju Anđela čuvara, da ti Anđeli gledaju lice nebeskoga Oca, divno Božansko, te odatle dobivaju veličanstvene spoznaje, snagu i moć da utječu na svoje štićenike. Pa iako Isus i na tom mjestu govori samo o Anđelima djece, ipak katolička vjera od početka naglašava da svaki čovjek ima svojega posebnog Anđela, jer se i u Starom i u Novom Zavjetu neprestano govori o Anđelima, koji nas prate, štite i pomažu.

Nekoliko primjera za to! Anđeo je utješio zaplakanu Hagaru i pokazao joj spasonosno vrelo za njeno ožednjelo dijete. Anđeli su vodili Lota i njegovu obitelj iz gorućeg grada Sodome. Anđeo

Rafael pratio je Tobiju u tuđu zemlju, spasio ga od ždrijela ribe, doveo mu je Saru, dobru, valjanu životnu družicu, vratio ga opet zdrava kući i povratio slijepom ocu vid. Anđeo je bio uz Jošuu kad je trebalo da se Izraelci upute u obećanu Zemlju. Anđeo je poticao Gideona na borbu, Samsona je izbavio iz ropstva. Gospodinov Anđeo ubio je u jednoj noći 185 000 ljudi u logoru Asiraca. I Makabejce je Anđeo štitio i pomagao u boju.

Petra i Ivana Anđeli su izveli iz tamnice. Usnulog apostolskog prvaka Anđeo je oslobodio iz tamnice, koju je čuvala šesterostruka straža. I kad su noću učenici čuli od djevojke da Petar stoji vani i kuca, rekoše: "Ti nisi pri sebi, to nije on, već je to njegov Anđeo".

Iz biblije također saznajemo da Anđeli pomažu onima koji umiru i odvode ih u nebesko Kraljevstvo. To nam je vrlo zorno ispripovijedio sam Gospodin u jednoj usporedbi: **"I umrije siromah Lazar i Anđeli ga odnesoše u krilo Abrahamovo"** (Lk 16, 22). Krist Gospodin je došao, da sve nas spasi. On neće, veli Petar u jednoj svojoj drugoj poslanici, da i jedan propadne. Svi se trebaju popraviti. Zato su nam dani Anđeli kao moćni i vjerni pomagači. Da, neprestano se govori o Svetim Anđelima kao čuvarima i zaštitnicima, kao pratiocima i pomagačima ljudi. Članak je vjere Svete Crkve da svaki čovjek po Milosrđu Božjem ima Anđela čuvara. Divan dar nebeskoga Oca! A budući da oni služe pojedinim udovima mističnog Tijela Kristova, služe i samoj Glavi Kristu.

SVJEDOČENJE CRKVENIH OTACA I DUHA SVETOGA

Sveti Jeronim naučava: "Tako je veliko dostojanstvo duše da svaka već od rođenja dobiva Anđela kao svoju zaštitu".

Sveta Cecilija rekla je svome tek vjenčanom suprugu: "Imam Anđela kao zaštitnika svojega tijela, koji je ljubomoran na moju čast; nemoj je povrijediti".

Sveti Augustin priznaje: "Ako je Bog tako ljubio ljude, da je svojega Sina poslao na svijet, zašto im nebi poslao i svoje Anđele? Anđeli su svaki čas i na svakom mjestu s velikom brižljivošću i budnom revnošću uz nas, pripravni da nam pomognu. Zabrinuti, oni hite između Boga i nas". I nastavlja dalje: "Oh, koliko li nas Anđeli ljube: pomažu nam pri radu, štite u miru, potiču u borbi, krune nas u pobjedi". Velika je njihova briga, velik je dokaz njihove ljubavi prema nama.

Sveti Bernard uvjerava: "Duša nije nikada bez pratnje Anđela i neka mi nitko ne govori "gdje su", odnosno "tko ih je vidio". Ti tako prosvijetljeni duhovi znaju da vaša duša vrijedi više nego cijeli svijet".

Recite, nije li to svijetla, utješna istina? Zar nećemo zbog toga biti od srca zahvalni? Magnificat!

Sveti Toma Akvinski naučava: "Sveti Anđeli započinju svoju službu zaštitnika s krštenjem. One koji su im povjereni oni ne napuštaju sasvim ni onda kad ovi žive bezbožno". Jedan se pjesnik usudio dodati: "I najprljavija skitnica ima toliku vrijednost da je štiti netko tko bdije samo nad njom". (Leon Bloy)

VJERA U ANĐELE TREBA BITI SVE ŽIVLJA

Ovdje ćemo spomenuti kako je djetinjasta i bogohulna bila napomena jednog ateističkog časopisa koji je napisao da astronaut Gagarin pri svom letu kroz svemir nije nigdje susreo Anđele. Pitamo: kad je i gdje netko uopće ustvrdio da Anđeli lebde u udaljenosti od 200 do 400 kilometara od zemlje ili da Bog ima svoje "sjedište" u nekoj određenoj točki svemira?

Moderna tehnika, potpomognuta od materijalističkog svjetovnog nazora, već je na mnoge načine pokušala istjerati vjeru u Boga i u Anđele iz našeg vremena. Time što se u dnevnom životu, u tisku, na radiju i na televiziji Božja opstojnost ustrajno zatajuje i što se Božje Ime gotovo nikada ne spominje, a još manje Njegovo

djelovanje, kršćanstvo se sve više potiskuje, da, situacija kršćana postaje sve teža.

Ali demonsko djelovanje tehnike, stalni neodgovorni nuklearni pokusi i time izravno zagađenje atmosfere, kao i još nepredvidive opasnosti i štete za ljude i za stvari, sve to pojačava težnju za sigurnošću, za pomoći, za zaštitom. A to pak ljudi ne mogu dati. Zato se kod mnogih ljudi našega vremena opet budi vjera u Stvoritelja, vjera u Anđele čuvare i ona postaje sve življa.

"Zato i dolazi opet čas Anđela, kao što je i uz bučno hujanje oslobođenih stvaralačkih sila počeo svitati Božji čas ...."

(Winklhofer)

Pojava Anđela čuvara, kakvih je bilo već prije, ima još i danas: one su nam zajamčene u životu modernih svetaca, kao i u životu posebno odabranih duša. Spominjem o. Reussa DI (umro 1947.), plemenitu Majku Mariju Tereziju Meyer-Bernhold (umrla 1952.), i majku Vogl (umrla 1956.). Oni su češće vidjeli svoje Anđele čuvare i čuli njihov glas. Ocu Piu Anđeo prevodi tekstove sa hebrejskog. Sv. Đemi Galgani odnosi pisma njenom duhovniku. Stigmatiziranoj svetici Veroniki Đuliano obavlja njene staleške poslove dok je proživljavala Kristovu muku.

UTJEŠNO SVJEDOČANSTVO SVETE LITURGIJE

Navest ćemo ovdje još jedno svjedočanstvo o zaštitničkoj i pratilačkoj službi našeg svetog Anđela i to u najvažnijem času našeg života: u času našeg odlaska s ovog svijeta. To je svjedočanstvo crkvene liturgije. Kršćanina na njegovu odlasku Crkva okružuje sa svih devet Korova. Oni prate dušu u tiha prostranstva vječnosti, tako da umiranje po predanju vlastitog bitka Svevišnjem postane službom Božjom. Milosti pune molitve umirućih temelje se na riječima Sv. Pisma: **"Tvojoj duši, koja izlazi iz tijela, poslat ću ususret sjajnu četu Anđela".**

Svećenik moli dirljivo uz krevet onoga koji umire ove molitve:

"Kršanska dušo, iziđi iz ovog svijeta - u ime Anđela i Arkanđela, u ime Kerubina i Serafina. - Neka pobjegne od tebe

strašni sotona sa svojim demonima kad se ti približiš praćena Anđelima, i neka iščezne bezlična pustinja vječne noći. Neka ti Nebo bude otvoreno i Anđeli neka ti se raduju! - Sv. Mihael, Božji Arkanđeo, koji je izabran za stjegonošu nebeskih četa, neka prihvati tvoju dušu! - Sveti Božji Anđeli neka ti pohite ususret i neka te doprate u nebeski grad Jeruzalem".

Tako moli Crkva sve, ljubavi pune, moćne duhove neka dođu u pomoć siromasima koji umiru: zaklinje ih neka otjeraju zle duhove, koji u tom presudnom času uznemiruju bolesnika.

Želje i molitve Crkve protežu se i dalje od smrti, jer tek što se duša odijelila od tijela, Ona moli od srca: Pristupite joj, Anđeli Gospodnji, primite njegovu (njezinu) dušu i prinesite je Svevišnjem. Primio te Krist, koji te je pozvao i u krilo Abrahamovo. Primite njegovu dušu i ponesite je pred lice Svevišnjega. (Kaže se: Abrahamovo krilo a misli se Božje Krilo). U Krilu Vječnoga Oca uživat ćemo vječni mir i sreću. Od Boga su nas Anđeli primili: Bogu nas vraćaju ta veličanstvena, svijetla, duhovna bića.

ŠTO ZAKLJUČUJEMO IZ TOGA?

Bezuvjetno više vjere, više pouzdanja, više ljubavi prema našim svetim Anđelima! - Naravno, za nas kršćane su vjera i ljubav prema Bogu ono najviše, ono za čime treba najviše težiti; razumije se da sveti Sakramenti ostaju oni najvažniji kanali milosti za naše posvećenje i da je Sv. Misa najuzvišeniji čin našeg čašćenja Gospodina Boga, ali vjera i ljubav prema Anđelima pomažu nam da svoj život učinimo mnogo radosnijim, dubljim i bogatijim.

Kažem svjesno: vjera i ljubav prema našim Svetim Anđelima (množina!) a ne samo: prema našem Anđelu čuvaru (jednina!), jer Pismo govori: "Bog je za tebe svojim Anđelima zapovijedio". - Misli se i na Anđele onih koji su oko nas: tvojega supruga, tvoje

žene, djece, braće i sestara, tvojih pretpostavljenih, onih koji su tebi podređeni, tvojih susjeda, kolega na poslu i svih onih s kojima preko cijeloga dana dolaziš u vezu.

U svojoj očinskoj ljubavi Bog je dao svakom čovjeku jednog Anđela uz bok: svaki Anđeo smije i hoće da mu u najvećoj mjeri bude na pomoć. Anđeli pak ni na koji način ne suzuju našu slobodu. Poput samoga Boga, i oni respektiraju slobodu svakoga od nas, jer je Božja Volja da mi slobodno odlučujemo. Oni nas ne mogu spriječiti da radimo protiv njih, da griješimo i da zlorabimo svoju slobodnu volju. Kako li je nužno da mi njima, tim velikim prijateljima, koji stalno gledaju Lice Božje, uvijek budemo poslušni, da ih ljubimo i s ljubavlju se prema njima odnosimo! Kako li je teška naša odgovornost!

NIŠTA BEZ SVETIH ANĐELA

Jedna poznata poslovna žena, a ujedno i revna apostolska duša napisala mi je svojedobno i ove dragocjene retke:

"Anđeo čuvar je moj drag, dobar prijatelj, kome sam zahvalna i s kojim sam povezana. Ja mu pripovijedam o svome poslu, o svojim radostima i žalostima, molim ga za njegovu pomoć, šaljem ga s "nalozima" ljudima, koji su mi dragi i često mu zahvaljujem za njegovu bezgraničnu strpljivost što je on ima sa mnom. Zapravo ne poduzimam ništa a da se prije toga nisam za to pomolila svetim Anđelima. Ujutro izmolim "audijenciju" kod Anđela svoga supruga, svoje djece, kod Anđela svojih namještenika, mušterija, dobavljača i razgovaram s njima. Zatim sve prepuštam Svetim Anđelima. Oni sprečavaju ljutnju, uklanjaju nesporazume, pomažu mi ako sam prenapela svoje ljudske snage.

Anđeli uskakuju ako me katkad pritisnu poslovne brige. Mnogo puta mi je moj suprug rekao, na primjer: De, razgovaraj s Anđelima! Sutra treba nekome isplatiti više tisuća maraka. Zbog takvog nečeg ja se ne uzbuđujem. Bog zna što mi trebamo i Anđeli

pomažu veoma mnogo. Oni me još nikad nisu razočarali. Uz njihovu pomoć uvijek smo mogli platiti obveze. U razumnoj stvari doživljavam uvijek spremno pomoć Anđela!

Ja pozdravljam Anđele naše Crkve, Anđele onih koji sa mnom prisustvuju sv. Misi, a osobito Anđela svećenika koji služi sv. Misu. Razgovaram s Anđelima ljudi koje susrećem, s Anđelima onih kojima sam zbog nečega osobito zahvalna, s Anđelima ljudi o kojima vodim posebnu brigu - a ima ih mnogo! Pozdravljam pojedine Korove Anđela, a s njima zajedno i Majku Božju. Govorim s "ponešto uzbuđenja" sa silnim knezom Mihaelom, molim s Gabrijelom, Marijinim Anđelom, Anđeosko pozdravljenje, a sa Sv. Rafaelom sam "per tu". Našla sam put k njemu u vrijeme našeg vjenčanja: moj muž i ja morali smo proći veoma teškim putem u ljubavi. - Ljudski gledano jest i ostaje mi neshvatljivo kako smo to prošli. Moja majka, inače tako draga i dobra, učinila nam je - ne pretjeravam - život paklom. Moj suprug i ja poznavali smo se deset godina! Sv. Rafael je sve uredio. Strahovite poteškoće od kojih sam neizrecivo trpjela, riješene su mirnim putem. Majka je odjednom sve uvidjela i bilo joj je žao. Dan vjenčanja bio nam je zaista lijep, a naš odnos s majkom je idealan. Hvala vam, Sveti Anđeli!"

SVEKRVA I ŠURJAKINJA

"Moja svekrva je, nastavlja ova žena, veoma težak karakter. Pesimist najteže vrste! Nedjeljom ide u crkvu, a nekoliko puta godišnje pristupa i svetim Sakramentima. No, naše vjersko djelovanje za nju je crvena krpa. Naša zajednica je zaista vesela. Moj muž se ponaša prema meni veoma viteški, a ja se brinem za njega. Moje šurjakinje mogu govoriti o svojim brakovima, ja ne smijem. Sa svojom svekrvom ne mogu govoriti o tome. Činim to s dragim Bogom. "Mi to radimo drukčije". I sada dolazi ono veselo. Unatoč svim stvarima zbog kojih često mnogo patim, imam lijep, dobar odnos prema svojoj svekrvi, zahvaljujući Anđelima. Dakako,

ponekad ih bombardiram svojim "SOS-signalima", i oni dođu! A ja nikad ne zaboravim da im se zahvalim. Ako opet dođe do neke bitke, veselimo se i jedni i drugi: i Anđeli i ja. To su moji Anđeoski susreti. Ja razgovaram također i s Anđelima političara.

Da, trebali bismo imati mnogo više osobnog kontakta, mnogo više prijateljskog ophođenja, mnogo više povjerljivih razgovora sa svojim Anđelom i s Anđelima drugih!

NJIHOVA TROSTRUKA VELIKA ZAŠTITA

Bog-Otac na Nebu dao nam je život, zdravlje, radnu sposobnost - sva dragocjena zemaljska dobra, a za njihovo održavanje dao nam je uz bok jednog nevidljivog, ali snažnog nebeskog prijatelja kao čuvara i zaštitnika. Da, Sveti Anđeli su nam dani za zaštitu zemaljskih dobara. Mi smijemo i moramo ta dobra njima preporučivati. Zato - svakog jutra u audijenciju Sv. Anđelu i pozdravimo ga srdačnim pozdravom: **"O moj Anđele, o moj zaštitniče, vodo moje duše, preporučam ti se, da pred Bogom ne sagriješim! Štiti me danju i noću, rasvijetli moje korake, stalno stražari nada mnom, da mi neprijatelj ništa ne naškodi".**

Ili kraće: **"Dobri Anđele, štiti me danju i noću!"**

PRATILAC NA NAŠIM PUTEVIMA

Uputimo li se bilo kojim vozilom - biciklom, motor-kotačem, automobilom, vlakom, traktorom, avionom itd., ne zaboravimo nikada sa sobom pozvati i svoga Sv. Anđela čuvara: no, pozdravimo s puno pouzdanja i svete Anđele vozače, i svojih suputnika: "Molim vas, dajte vi upravljajte vozilom čim se pojavi ma kakva opasnost; budite nam pri ruci ondje gdje nam nijedna druga ruka neće pomoći: branite nas od opasnosti koje su nam sakrivene! Ta

vi gledate u svijetlo Lice Boga, koji sve zna." Vjerujem da bi mnoge strašne prometne nesreće bile izbjegnute, kad bi ljudi češće i s više pouzdanja pozivali na sve vožnje i svete Anđele.

Kada idete na put pomolite se svome Anđelu čuvaru, ali i Anđelima svih sudionika koje ćete susresti u prometu.

Samo pazite da iz razborita pouzdanja ne učinite grijeh preuzetnog ufanja. "Stoga ne vozite brže, nego što vaš Anđeo može letjeti!"

ONI POMAŽU PRI RADU

Pozovimo svoje svete Anđele i na svoj rad! Radosnije i odvažnije ćemo prionuti uz posao budemo li znali da je Božji Anđeo s nama. Plemenita majka Vogl († 1956.) u svojoj visokoj starosti imala je mnogo muke s uvlačenjem konca u iglu. I što je radila? S djetinjim povjerenjem svaki put je zamolila svojega Anđela čuvara: "Molim te lijepo daj mi opet pomozi!" - i nikada to nije bilo uzalud. Svaki put bi mu, dirnuta, zahvalila na uslužnosti.

Naša bi djeca mnogo marljivije učila i bila bi mnogo poslušnija kod kuće i u školi da rado misle na svoga Anđela čuvara i da ga pozivaju na igru, na molitvu, na nastavu, na učenje, kao što je to uvijek još kao dijete činila Majka Marija Terezija Meyer-Bernhold

Prije operacija treba da pravodobno zamolimo Sv. Anđele svih liječnika, medicinskih sestara i svih ostalih koji će u tome sudjelovati i koji će nas poslije njegovati da oni uklone od nas sve što bi nam moglo škoditi ili smetati nas.

Prije važnih pothvata (kao što su ispiti, poslovne odluke) trebamo u duhu povjerenja pozdraviti svoga Sv. Anđela i Anđele ostalih sudionika. Budući da oni nepromjenjivo i stalno gledaju Božje Lice, oni znaju putove i oznake, gdje se nama čini, da ih uopće nema.

Stoga: više vjere, više pouzdanja, više ljubavi prema našim Svetim Anđelima! Zar nema pravo Sv. Bernard kad kaže: "Kakvo li poštovanje trebaš imati pred tako uzvišenim knezom, koji ti uvijek stoji uz bok! Kakvo intimno povjerenje kad znaš da te on okružuje velikom dobrotom i brigom! U svakoj sobi, u svakom kutu! Budi pun poštovanja prema svojim Sv. Anđelima!"

USRED BORBE DUHOVA

Božji nam je Anđeo dan da štiti naša duhovna dobra. Najdragocjenije pak duhovno dobro u nama jest Božanski Život, Milost posvećujuća. "Zajedničari božanske naravi" (2 Pet 1, 4). To pak božansko dobro, kao što to kaže Sv. Pavao, nosimo u krhkoj posudi. A najveća je briga Anđela čuvara da smrtnim grijehom ne otjeramo Boga iz svojega srca. Đavao pak, Božji protivnik, ubojica ljudi od iskona, služi se svakojakim zavođenjem, svakojakim spletkama da bi čovjeku oduzeo Božanski Život. On je veliki zavodnik!

Tako je čovjek sa svojim smrtnim tijelom i sa svojom besmrtnom dušom na svome putu prema Bogu stavljen u borbu duhova, i to danas više nego ikada prije. Ta je borba neumoljiva do posljednjeg časa. A ono bitno o čemu se tu radi jest plijen, bilo za Anđela, kao i za đavla. Taj je pak plijen uvijek čovjek, vječni bitak čovjekov u Bogu ili vječna propast u ponoru pakla - zauvijek bez Boga. Od časa kad je Lucifer sa svojim pristalicama bio odbačen od Božjeg gledanja, te sile tame imaju neopisivu želju da sve ljude uvale u ponor, u svoju noć. Udove Mističnog Tijela Kristova one bi htjele da učine udovima đavolskog tijela sotone. Čovjek pak sam po sebi nije u stanju izdržati borbu sa sinovima tame. Za to mu je potreban dobri Anđeo. Bog nam je u svojoj ljubavi dao tako dobrog i jakog Anđela uz bok, tako da ni jedan čovjek nije sam - on je s njime, uvijek udvoje. Taj dobri Anđeo ne odvraća nikad svoga lica od Božjeg Lica i na taj je način uvijek obasjan svjetlom prisutnošću Trojedinoga Boga. U tom svjetlu on može odbiti svaku tamu

paklenih sila, koja nas pritišče. On može djelotvorno zahvaliti i pomoći, ako to čovjek hoće. To prije svega ovisi o nama!

LJUBITI BOGA - NAŠA NAJVEĆA DUŽNOST!

Anđeo međutim, pomaže i da se božanski život u duši razvije, ako postoji bogat kreposni život. Ta on je slika i prilika Trojedinoga Boga, moćna po svojoj snazi. Jedan primjer iz našeg vremena! Jedna je redovnica u svome zvanju bila prezaposlena, ali je uvijek težila da bude u Božjoj prisutnosti i da Ga ljubi iz sve duše. Ono je često molila tokom dana: "Dragi Sveti Anđele, molim te, reci mi svakog sata: ljubi svoga Boga!" I što je bio rezultat tog intimnog pouzdanja i molitve njezinu dobrom Anđelu? - Bilo joj je dano da je naučila Boga zaista od srca ljubiti. Umrla je još mlada po godinama, ali sasvim zrela za Nebo.

VELIKO DOBRO LJUBAVI PREMA LJUDIMA

Kako li je to utješno: Sv. Anđeli pomažu nam Boga ljubiti i beskrajno se vesele tome. Oni nam pomažu također da na pravi način ljubimo bližnje i u krugu obitelji, rodbine, susjedstva. Trebamo samo zatražiti njihovu nebesku pomoć! Moramo im dati prigodu da djeluju.

Svaki od mladenaca treba svakog dana pozdraviti ne samo vlastitog Anđela već i Anđela svoga partnera. Sa Sv. Rafaelom, nebeskim voditeljem mladenaca, trebaju biti u najprijateljskijem odnosu. Da, ne smiju stupiti u brak prije nego su se molitvom obratili dobrom Anđelu. Sv. Krizostom kaže: "Valja vruće zamoliti svoga Sv. Anđela da ukroti duh nesuzdržljivosti, koji ljude, pune žestoke strasti, poput životinja tjera u brak i nastoji ugušiti duh kršćanstva"! Danas je stanje u tom pogledu gore nego ikada!

Bračni drugovi, ako među njima ima nesuglasica, trebali bi naizmjence jedan drugome svakoga dana učiniti znak križa na čelu i zazvati u pomoć Sv. Anđela čuvara. Bilo bi više ljubavi i radosti u našim brakovima, više mira i sreće, kad bi bračni drugovi više zazivali duhove koji ljube Boga i koje Bog ljubi. Ljubav mora biti ono najveće u braku!

Buduća majka treba stalno s povjerenjem pozdravljati Anđela svoga djeteta koje očekuje, da bi ga pod srcem nosila s Božjim blagoslovom. "Ona treba gajiti istinsko štovanje prema novome Anđelu svoga djeteta koje nosi pod srcem" (P. Gerard).

Svi roditelji trebaju svakoga dana pozdravljati Sv. Anđele čuvare svoje djece, kao i Anđele onih ljudi s kojima njihova djeca dolaze u dodir ili bi trebala da dođu u kontakt! Koliko li pokvarenosti, zavođenja, huškanja na zlo snalazi djecu vani, kod kuće, a osobito u tuđem svijetu! Želi li stoga netko djecu ili određene osobe uputiti na dobro, mora prije toga ukratko i skrušeno pozdraviti njihove Anđele čuvare. Oni probijaju našim riječima put u njihova srca, tako da prihvaćaju opomene i da se popravljaju.

I djeca trebaju u poteškoćama rado pozdravljati Anđele svojih roditelja i pretpostavljenih. Neće im oni više zapovijedati nepotrebno, sitničavo i uvredljivo. Poslušnost će im biti lakša i dužnost razumljivija. Ljubav će biti toplija. U slučajevima mnogih "kratkih spojeva" između tasta i punice s jedne strane, te zeta i snahe s druge strane, kao i među odraslom braćom i sestrama bit će obostrano zazivanje Sv. Anđela čuvara u pomoć najbolje "posredništvo".

Ako Anđeli trebaju ispuniti svoju ulogu pomagača u našem životu, onda ih mi moramo bezuvjetno poštivati. Ne radi se o tome kao da bi oni htjeli da ih se pod svaku cijenu moli. Oni su uvijek spremni pomoći, no, štovanje Sv. Anđela mijenja nešto u nama. Ono nas čini sposobnima da primamo nadnaravnu pomoć, koju nam Anđeli smiju i moraju davati.

UZ POMOĆ ANĐELA LJUBITI SVE LJUDE

Sveti Anđeli pomažu nam da dođemo do prave ljubavi u uskom krugu obitelji i rodbine, pa i u širokom krugu našega mjesta i naroda. Kršćani, međutim, moraju ljubiti sve ljude po cijelom svijetu, i to danas više nego ikada prije. A kako to možemo? Po divnoj molitvi koju je GOSPODIN dao časnoj sestri Betrone (†1946.): **"ISUSE, MARIJO, JA VAS LJUBIM. SPASITE DUŠE"! SPASITE BOGU POSVEĆENE** - Molimo svoga Sv. Anđela da nas često podsjeti na to i da zajedno s nama izrekne tu molitvu. Opasnosti za svijet su velike i ozbiljne. Stotine tisuća, da, milijuni mogu biti uništeni odjednom - i bez rata. U svijetu je sve više katastrofa i one su sve neugodnije: atmosferska djelovanja sve nas više ugrožavaju: nuklearna bomba može postati svjetskom opasnošću. Za nas kršćane mora stoga biti vrlo nužna stvar, da dnevno molimo za spas duša, i to za sve duše po čitavom svijetu, osobito za duše onih, koji su na samrti. Prosječno je to oko 150 000 ljudi dnevno, odnosno oko milijun ljudi tjedno - da, toliko ljudi stupa pred Lice Božje. I svima je njima potrebna naša molitva. Sv. Anđeo će nam rado pomoći da molimo za sve ljude svijeta! A uz tu molitvu idu i naše žrtve i patnje za taj apostolat čitavoga svijeta, za spas duša (usp. M. Weigl: Ljubav majke Vogl prema cijelom svijetu, izd. Grignion, Altötting).

"MORALNA ČISTOĆA NIJE VIŠE MODERNA!"

Najveće je dobro duše ako posjeduje Boga i ljubav prema Njemu. Iz prave ljubavi prema Bogu proistječe i prava ljubav prema bližnjemu, tj. ljubav prema čovjeku. Jedno od velikih dobara duše jest i (moralna) čistoća, nažalost, dobro koje se često ne priznaje kao takvo i gazi se. Već pred više od 50 godina tužio se Langbehn: "Čistoća (nevinost) nije više moderna", a mi bismo danas s još više bola morali reći: čistoća je staromodna! Đavolska se borba vodi protiv tog velikog duhovnog dobra - otvoreno i

prikriveno napadaju na nju. U ime poslovnosti iznosi se bestidna modna reklama, u ime slobode tiska u knjigama se, i u ilustriranim časopisima često objavljuju najprostačkije slike. Tu i tamo šire se, javno i potajno, mjesta razbludnosti - kino i televizija postaju sramotnim zavodnicima, a svemu je tome rezultat užasna bujica grijeha. Molimo stoga često, s puno dubokog pouzdanja s našim Sv. Anđelom i sa svim Anđelima: **"Uklonite se od nas, zli dusi moralne nečistoće, u ime Trojedinoga Boga, Oca, Sina i Duha Svetoga!"**

ČUVARI ČISTOGA ŽIVOTA

Po mišljenju crkvenih otaca moralna je čistoća često pravo mučeništvo: ako i nije krvavo, ipak nije manje tegobno, bilo to s obzirom na trajnost kroz čitav život ili zbog napasti iz dana u dan. No, upravo zbog toga je čisti naraštaj jak, to je pokoljenje puno nadnaravne stvaralačke snage, sretno i blagoslovljeno. "O kako je lijep čist naraštaj! U časti je kod Boga i kod ljudi!" No moralno čist može biti čovjek samo uz Milost Božju. A moćan čuvar te čistoće jest i Sv. Anđeo čuvar. On spriječava da nas zli dusi neprestano napadaju, tjera ih u bijeg: na narav i na fantaziju on utječe pozitivno, pomaže u borbi do pobjede! - Zazovimo zato Sv. Anđela pri svakoj nečistoj napasti: pomoći će nam da izbjegnemo grešnu priliku, a u bijegu je početak pobjede! - Zazovimo prije svega i Mariju, prečistu i bez grijeha začetu Majku Gospodina! Divna pomoć prema Sv. Motfortu Mariji Grignionu jest i molitva: **"O Majko i Kraljice, odričem se svoje griješne, putene naravi i posvećujem se sav Tebi i po Tebi Tvome božanskom Sinu".**

Čistoća je veliko, premda vrlo ugroženo dobro duše: Blaženi oni koji su čista srca! Bilo izvan braka ili u njemu, prije braka ili poslije njega: "Nema cijene dostojne uzdržljive duše" (Sir. 26, 15). Mlad ili star! Koliko pobjeda zahvaljujemo Sv. Anđelu čuvaru! A koliko li bismo mu tek morali zahvaljivati, kad bismo mu prilazili s još više vjere i pouzdanja!

Jedna mi je majka još pred mnogo godina pripovijedala da ona svakog mjeseca naruči za svoje petero djece po jednu zavjetnu Misu u čast njihovih Anđela čuvara s molbom da Anđeli čuvari provedu njezinu djecu kroz mladost moralno čistom i omoguće im da jednom izaberu pravo zvanje. Mogu potvrditi da se blagoslov tih Sv. Misa nad tom djecom i te kako osjećao. - Da, zavjetne mise u njihovu čast razveseljuju Sv. Anđele čuvare, kao i čitavo Nebo, a još više ako Sv. Misi i osobno prisustvujemo pa se pri tom pričestimo i - to je najvažnije - ako na tu svečanost svaki put pozovemo i Anđela čuvara. To je najuzvišenija zahvala što mu je mi možemo iskazati. Žrtva Sv. Mise pridonosi da se povećava njegova nebeska uzvišenost.

PROTIV SVAKOG STRAHA I OČAJAVANJA

Spomenimo još jedno duhovno dobro, koje nam Sv. Anđeo pomaže da ga steknemo. To je čvrsto i neprekidno pouzdanje u Boga. Ako koji put sagriješimo, često nas spopada neka postiđujuća žalost, koja kao da nam želi oduzeti svu hrabrost; ako s Božjim dopuštenjem budemo lišeni svoga zdravlja, ako nam otmu čast, imovinu, oduzmu radno mjesto, mi sasvim klonemo; pomislimo li na nesigurnu budućnost punu opasnosti, pred kojom stojimo, postajemo skloni strahu i tjeskobama. A upravo to i jest ono što đavao hoće: zastrašiti nas, obeshrabriti nas do očaja. To je onda njegova pobjeda! "On je najstariji čovjekov neprijatelj i sve načine kako da zavede ljude, sve vještine kako da ga zavede na pad, on je sam naučio praksom" (Ciprijan). Dovede li nekog čovjeka da počne očajavati poput Jude, on tada trijumfira.

Radi našeg otkupljenja Gospodin je na Maslinskoj gori sam prepatio najgorču duhovnu tjeskobu do ruba očaja - ali je tada primio pomoć Anđela. Upravo u teškim iskušenjima treba više nego inače zazivati Sv. Anđela čuvara. On nam treba pomoći i -

pomoći će- **"Sv. Anđeo ne može biti niti pobijeđen, niti zaveden"** (Sv. Bernard).

TJEŠITELJ U KRIŽU I U PATNJI

On nam pomaže da nađemo pravo pouzdanje, mir duše i da hrabro nosimo svoj križ. Ako nam Anđeo ne može oduzeti križ i patnje, koje je Bog za nas odredio, on nas ipak tješi i jača da možemo izdržati kušnju. Ta, ljubav koja pati je najveća, najplodnija. S pravom se misli da one duše koje su dugo bolesne dobivaju uz svoga Anđela čuvara još jednog Anđela patnje kako bi svoje iskušenje mogle hrabro izdržati na dobro vlastite duše i na dobro ostalih duša. Kako divna utjeha!

MOLITVA NAŠIM VISOKIM PRIJATELJIMA

Anđeli Božji, velika sveta braćo, molimo vas, pomozite nam u borbi protiv sila tame da steknemo pravu poniznost srca, nepokolebljivu vjernost, da uvijek ispunjavamo Božju volju, da budemo jaki u patnji i nevolji! Štitite nas od nas samih, od našeg vlastitog kukavičluka i mlakosti, od naše taštine i gramzljivosti, od naše zavisti i nepovjerenja, od naše težnje da se zasićujemo, da posjedujemo i da nas priznaju. Oslobodite nas okova grijeha i privrženosti zemaljske! Otvorite naše uši za tihe opomene Srca Isusova, puna ljubavi, da Riječ Božju pravo shvatimo, da joj se pokorimo i da činimo ono što Bog želi od nas. Zakljinjemo vas gorućom ljubavlju Božjom: pomozite nam da uvijek ostanemo na putu ljubavi, svaki dan, i da ljubavlju sve svladavamo. Pomozite nam da budemo u budnosti spremni, kako nas Gospodin, kad dođe, ne bi našao gdje spavamo! Molite za nas da nitko od nas ne propadne, već da se jednom združimo kličući u vječnom blaženstvu! Amen.

Nevidljivi prijatelji koje nam Nebo stavlja uz bok dani su nam da nam štite zemaljska dobra, da nam štite duhovna dobra, ali isto tako i zato da POSTIGNEMO VJEČNO DOBRO.

Upravo u času kad odlazimo u svoju vječnu domovinu udvostručuje đavao svoje napore i ulaže posljednje sile, jer zna da taj čas odlučuje o našoj vječnosti. I tu vrijedi ono što piše Sv. Pavao: (Ef 6, 12). Kao što reče Papa Grgur Veliki, đavao poznaje sve naše slabosti, naše karakterne osobine, naše neurednosti, naše strasti, koje su nas zasužnjile tokom cijelog našeg života. On zna da za ostvarenje njegovih zli namjera nema prikladnijeg vremena nego što je onaj čas neposredno pred smrt, gdje osvrt na prošlost i pomisao na budućnost zbunjuje i baca čovjeka u strah. "Što pak više vidi", kaže Tertulijan, "da je neka duša slobodna od grijeha, to je okrutnije napada. Njegov se bijes ne ražaruje nikad jače nego li kad se duša treba odijeliti od tijela". "On pokušava, kao što sam Gospodin kaže, da zamrsi, ako se može zamrsiti".

"ZATVORIO JE OPTUŽITELJU USTA"

Potresno nas izvješćuje Sv. Anselmo: Osbert, jedan od moje redovničke subraće, javio mi se nakon svoje smrti i reče mi, da mu je đavao pripravio strahovitu borbu. "Dao mi je da vidim sve svoje grijehe što sam ih počinio za vrijeme svojega djetinjstva i mladosti, a isto tako i sve moje nemarnosti, propuste i tisuće nesavršenosti u koje sam pao otkako sam stupio u samostan. Ali Anđeo, koji mi je došao u pomoć, dao mi je da osjetim svu snagu njegove zaštite i slatkoću njegove utjehe. Zatvorio je mome optužitelju usta i otjerao ga kao bestidnika, koji se usuđuje da mi predbacuje grijehe, kojih sam se već davno ispovijeđu oslobodio".

Da, dobri Anđeo će se u tom času sotoninih napadaja hrabro i uspješno oduprijeti. Njegova ljubav prema nama je zbog toga

tako velika, jer on u nama gleda i ljubi sliku i priliku Božju. On će nas, kaže Sv. Bernard, svojom prisutnošću okružiti poput zida i neprelaznog nasipa napram svim silama tame.

On će nam prosvijetliti sjetila i duh i na nas u tom odlučnom času zazvati sav nebeski blagoslov. Pa i kad bismo morali umrijeti posve osamljeni, napušteni negdje od svih ljudi, sveti bi Anđeo bio s nama. On će nam prema sudu jednoga sveca u posljednjem času reći najljepše riječi da bi nas tako lijepo doveo u očinsku kuću. I ne samo on, nego i još jedan drugi pomagač - Anđeo poslan od Oca na Nebesima.

SVJEDOK I ODVJETNIK SVEGA DOBRA

Kad se mi pojavimo pred Božjim sudačkim stolom - tako misle neki Božji učenjaci - naši će Anđeli iznijeti sve ono dobro, što smo ga mi učinili: sve naše korake u službi Božjoj, koliko smo dali milostinje potrebnima, sve one dobre ispovijedi, koje smo obavili, sve Sv. Pričesti što smo ih primili, sve one suze kajanja, što smo ih zbog svojih grijeha proplakali. A kako li su dragocjene suze, što ih prolijemo kajući se u gorućoj ljubavi za svoje grijehe! Anđeli će biti svjedoci i odvjetnici svih tih dobara, što smo ih u životu učinili.

I to nije sve: ako bi naša duša morala na mjestu čišćenja trpjeti i okajavati, sv. Anđeli neće mirovati da nam pribave molitve i oproste svetaca, jer "sveta je i korisna pomisao moliti za mrtve" (2 Mak 12). Oni će nam pomoći da zadobijemo bogate plodove blagoslova svete žrtve i Žrtvene gozbe, i to tako što će vjernike poticati da sudjeluju kod ovih. Sveta je Brigita od svoga Anđela čuvara saznala za jedno snažno sredstvo koje oslobađa duše iz čistilišta ili bar ublažuje njihove boli to je: **Sv. Misa u znak zahvale za to, što nam Bog daje za zaštitu svoje nebeske duhove, povezane s molbom da Sv. Anđeli iskažu svoju ljubav prema dušama u čistilištu.**

S ANĐELOM PREMA VJEČNOJ DOMOVINI!

I još posljednja služba ljubavi našeg dobrog Anđela: on prati čistu dušu u nebeski Raj, do Srca Božjeg, do Majke svih milosti, Kraljice svih Anđela, k našim dragim svetim prijateljima. Obistinjuje se ono što je Gospodin govorio odabranom narodu: "Dat ću ti Anđela i on će te voditi da te uvede u zemlju obećanja, kojom teče mlijeko i med" (Izl.). To će biti najveća radost Anđelova, pravo blaženstvo - svoga štićenika moći dovesti do vječnog spasa, do zajednice gledanja i ljubavi s Trojedinim Bogom.

Kakve li neizrecive sreće kad bismo mi poput nevine djece bili izravno sa zemlje uzneseni na Nebo. - "O moj Bože, koliko Anđela", povikalo je jedno dijete umirući, "i kako su lijepi, kako su lijepi!". Sv. Terezija Avilska prisustvovala je umiranju jednog djeteta i nije se mogla suzdržati da ne kaže žalosnoj majci: "O koliko li Anđela, majko, hiti da lijepu dušu tog malog zemaljskog Anđela uzme sa sobom!".

Za male i za velike vrijedi:

"Bog Anđelima svojim zapovijedi
da te čuvaju na svim putima tvojim.
Na rukama će te nositi
da se ne spotakneš o kamen.
Nogom ćeš gaziti lava i ljuticu,
zgazit ćeš lavića i zmiju". (Ps. 90)

Kako Sv. Crkva nježno moli Sv. Anđele za umiruće:

U susret iziđite, Anđeli Gospodnji:
Primite dušu njegovu:
Ponesite je pred lice Svevišnjega.
Primio te Krist koji te je pozvao,
i u krilo Abrahamovo Anđeli te poveli.

Primite dušu njegovu:
Ponesite je pred Lice Svevišnjega.
U Raj poveli te Anđeli:
na dolasku tvojem primili te mučenici,
i odveli te u sveti grad Jeruzalem.
Zbor anđeoski te primio, i ti s
Lazarom nekoć ubogim pokoj vječni imao.

ZA MILOST SRETNE SMRTI

Dirljivo moli Crkva u zavjetnoj Sv. Misi za "Milost sretne smrti" slijedeću molitvu:

> **"Svemogući i milosrdni Bože, ti si dao ljudskom rodu sredstva spasa i poklonio darove vječnog života. Pogledaj milostivo na nas i okrijepi duše, koje si stvorio, kako bi u času svoga rastanka na rukama Svetih Anđela bez mrlje grijeha mogle biti dovedene pred Tebe, svoga Stvoritelja. Po Kristu, Gospodinu našemu".**

Danas ima plemenitih kršćana koji se svakoga dana mole Anđelima svih umirućih, jer mnogi u tom odlučnom času ne misle na svoga Anđela. Te dobre duše zazivaju - kao njihovi zamjenici - nebeske pomoćnike, s puno pouzdanja, ljubavi i zahvalnosti. I dobro je tako s obzirom na Mistično Tijelo Kristovo, čiji su udovi svi oni koji su kršteni: jedan je član odgovoran za druge. Vjera, pouzdanje i ljubav mogu neizmjerno puno kod Boga, to su ključevi koji otvaraju Njegovo milosrdno Srce.

Pozdravljam stoga s ljubavlju nebeske duhove zaštitnike naše umiruće braće i sestara: pozdravljajmo po čitavom dalekom svijetu Anđele svih onih ljudi, koji za Anđele nemaju nikad nikakve molbe, zahvale ni pozdrava.

Time ćemo obradovati ne samo Anđele nego i Nebeskog Oca, koji ih je tako velikom ljubavlju povezao s nama ljudima. Ta sve pouzdanje ide, konačno, njihovu beskrajno uzvišenu Stvoritelju, čije Lice oni neprekidno gledaju.

Služba Anđela čuvara je ozbiljna služba.

Na kraju evo stoga još jednog važnog zaključka: više vjere, više pouzdanja, više ljubavi prema našim sv. Anđelima! Dobrim Anđelima poklanjamo osobito poštovanje zbog njihove viskoke časti, poslušnost zbog njihova božanskog poslanja, zahvalnu ljubav zbog njihovih bezbrojnih dobročinstava i bezuvjetno pouzdanje zbog njihove moći i često dokazane ljubavi. Sv. Anđeli neće nikad biti glasni, kao što su i Božje tajne uvijek tihe.

Za nas vrijedi pravilo: svakog jutra kratka molitva Anđelu, pa makar ona glasila samo: "SVETI ANĐELE ČUVARU, DANAS TI SE PREPORUČAM!" To nije obična dječja molitva, nego je to razumna molitva odrasla kršćanina, kojeg život goni i on se želi osigurati. - Da još jednom odlučno naglasimo: Anđeli nisu tu samo zbog djece, već prije svega zbog odraslih. Zbog njih je Gospodin Bog ustanovio službu Anđela čuvara, tu vrlo ozbiljnu službu.

Ne smije biti večeri bez kratkog pozdrava i zahvale za svu zaštitu, za svu pratnju, za svu anđeosku ljubav! Ne zaboravimo zahvaliti se! Svakog utorka trebamo na osobit način misliti na Anđele. Taj je dan u tjednu njima posvećen. Tog bismo dana trebali na osobit način pozdraviti Anđele zaštitnike svoga mjesta, svoje župe, svoje

biskupije i čitave Sv. Crkve. U mjesecu rujnu pak trebali bismo se na poseban način potruditi da odamo pravo poštovanje i izraze ljubavi našim Sv. Anđelima!

Osobito 29. rujna dobro bi bilo da prisustvujemo i prikažemo sv. Misu u čast sv. Arkanđela čiji blagdan u taj dan slavimo.

BORBA JOŠ TRAJE

Nebeska Vojska izbacila je pale anđele s Neba, ali bitka nije završena, samo je promijenjeno mjesto njihovog djelovanja. Stoga, itekako nam je potrebna pomoć Nebeskog Vojskovođe i njegovih vojnika.

Jednoga dana u mjesecu prosincu 1884., ili u siječnju 1885., u Vatikanu, u privatnoj kapelici Pape Leona XIII. dogodilo se nešto izvanredno. Nakon što je papa Leon XIII. završio svoju Misu, ostao je u kapelici, da prisustvuje još jednoj Misi, što je uvijek običavao. Na kraju, opazili su kako je najednom podigao glavu i nepomično gledao prema Oltaru, iznad Tabernakula. Lice Leona XIII. poblijedilo je od nekakvog straha. Papa je ustao i još pod šokom od intenzivne uzbuđenosti, požurio je prema svojoj radnoj sobi. Jedan od njegovih suradnika se uznemirio i upitao ga: "Sveti Oče, izgledate mi vrlo umorno? Da li Vam treba nešto?" Leon XIII. mu je odgovorio: "Ne trebam ništa ...."

I Papa je ušao u svoju radnu sobu, zatvorio se, te nakon pola sata pozvao tajnika Kongregacije za Obrede, pružio mu list papira te mu rekao da odmah napisani tekst otisne i pošalje svim biskupima u svijetu. Što bijaše napisano na tom listu papira, koji je Papa dao da se smjesta tiska i pošalje svim biskupima svijeta? To bijaše molitva Svetom Mihaelu Arkanđelu, koju je Papa osobno sastavio i zahtjevao da je svi svećenici sa svojim vjernicima mole nakon svake Mise na podnožju Oltara nakon molitve "Zdravo Kraljice", koju je propisao već Papa Pijo IX.

"SVETI MIHAELE ARKANĐELE, BRANI NAS U BOJU PROTIV OPAKOSTI I ZASJEDAMA ĐAVOLSKIM BUDI NAM ZAKLON! NEKA MU ZAPOVJEDI BOG, PONIZNO MOLIMO: I TI, VOJVODO VOJSKE NEBESKE, SOTONU I DRUGE ZLE DUHOVE, KOJI SVIJETOM OBILAZE NA PROPAST DUŠA, BOŽANSKOM JAKOŠĆU U PAKAO STROVALI. AMEN!"

Leon XIII. povjerio je kasnije jednom od svojih tajnika, Mons. Rinaldo Angeli-u, kako je za vrijeme Mise vidio oblak-mnoštvo demona, vrlo razdraženih, nad Vječnim gradom. Odatle odluka Papina, da se zove u pomoć Sveti Mihael Arkanđeo i sva vojska nebeskih duhova za obranu Crkve protiv Sotone i njegove paklene vojske.

Ta molitva Sv. Mihaelu Arkanđelu prestala se moliti nakon nedavne liturgijske obnove. Neki misle da bi ta molitva trebala biti i ponovo uvedena, jer govori o dobrim i zlim anđelima, pa bilo to u liturgiji, Bogoštovlju časova, bilo u molitvi vjernika u sv. Misi. Ivan Pavao II. u Svetištu Sv. Mihaela Arkanđela na Brdu Gargano, 24. svibnja 1987. rekao je: "Demon je još uvijek živ i djeluje u svijetu". Sotonska mržnja nije prestala, oružje sotonsko nije demobilizirano. Dakle, molitva protiv Zloduha uvijek je potrebna.

**SVETI ARKANĐELE MIHAELE,
SVOJIM NAS SVJETLOM
PROSVJETLI.**

**SVETI ARKANĐELE MIHAELE,
SVOJIM NAS KRILIMA
ZAŠTITI.**

**SVETI ARKANĐELE MIHAELE,
SVOJIM NAS MAČEM
OBRANI.**

SJEDINITE NEBO I ZEMLJU

Ne možemo završiti knjižicu o Anđelima, a da kao pečat čitavom djelu ne spomenemo što o njima kaže njihova Kraljica Presveta Djevica Marija.

U svojoj 183. poruci don Stefanu Gobbiju, na sam blagdan Svetih Arkanđela 29. rujna 1979., u Nizozemskoj, posebno nas upućuje na njihovu pomoć. Kaže da je Ona Kraljica Anđela i da oni spremno čekaju njezine naredbe jer je Presveto Trojstvo Njoj povjerilo djelo obnove Crkve i svijeta po njezinom Bezgrešnom Srcu.

SVETI MIHAEL vojskovođa, već stoji na čelu svih Nebeskih ali i zemaljskih četa koje su raspoređene za borbu.

SVETI GABRIJEL poslanik Gospodnji, ima zadatak da svim Njenim vojnicima neprekidno ulijeva nepobjedivu Božju snagu.

A SVETI RAFAEL Božanski liječnik, ima zadatak da liječi sve rane Njene vojske koje im sotona zadaje u ovoj velikoj i bespoštednoj borbi.

Stoga nas sve poziva da se u toj borbi posebno utječemo Anđelima Božjim, da često tražimo pomoć od njih jer oni imaju veliku moć, da nas zaštite i obrane od sotonske zasjede.

Marija kaže da će sada njihova zaštita biti još više pojačana i naročito uočljiva jer ulazimo u razdoblje velikih kušnja i tjeskoba, kakvih još nikada do sada nije bilo. Njezina je želja da svaki dan molimo onu molitvu koju je sastavio Papa Leon XIII. Majka nas nadalje potiče na suradnju sa našim Nebeskim Zaštitnicima, da bi mogli izvršiti ono što nam je svakome od nas odredila za Trijumf svoga Bezgrešnog Srca.

- U 364. poruci od 29. rujna 1987. u Koreji, Nebeska Majka nam govori o oblicima anđeoskog djelovanja na Njezinu djecu na zemlji:

Anđeli nam daju Njezin Pečat.

- Prekrivaju nas Njezinim Štitom.
- Daju nam Raspelo i Krunicu.

To su oružja koja ćemo koristiti za Veliku pobjedu jer je došlo vrijeme za odlučujuću bitku.

Kao što je u ovom vremenu demonima i svim duhovima zla dopuštena velika sloboda za njihova đavolska očitavanja, tako su Gospodinovi Anđeli pozvani da ispune najvažniji dio Marijinog Velikog plana, Trijumfa njenog Bezgrešnog Srca koje je navijestila još u Fatimi za kraj ovoga stoljeća.

Stoga nas poziva da se sjedinimo sa Anđelima i svima svetima u Raju, da se sjedine Nebo i zemlja u času velike zaključne bitke. Osobito nas poziva da se molimo svojim Anđelima čuvarima jer su oni pozvani da izvrše osobit zadatak koji im je Ona odredila prema svakome od nas.

Njezina je želja da svakodnevnoj molitvi "Anđeo Gospodnji" dodamo i molitvu Božjemu Anđelu. Želi da sa Anđelima čuvarima živimo u prisnom i povjerljivom odnosu; da ih zazivamo u opasnostima i u potrebama, da ih združimo sa svojim radom, da im povjerimo svoje teškoće i osobito da ih tražimo u trenucima kušnje.

Svaka kušnja je đavolsko djelovanje koje Bog dopušta da iskuša vjernost čovjeka. Čovjek, čija je narav ranjena Istočnim grijehom teško može sam pobijediti u tim lukavim sotonskim podmetanjima, kojima nas đavao želi srušiti kroz požude svijeta, krvi i tijela. Stoga nam Bog daje Anđela čuvara koji nam u tim kušnjama može pomoći toliko koliko se mi njemu otvaramo, utječemo i koliko ga slušamo (glas savjesti).

PRAVI PRIJATELJ

Čovjek u životu stekne, ima ili misli da ima mnogo prijatelja. Pravi prijatelj čovjeku je samo onaj koji mu pomaže da spasi dušu. To je jedino mjerilo pravog prijateljstva jer nije ograničeno materijalnim, ni vremenitim dobrima. Temelji se na Božjoj ljubavi, a traje

svu vječnost. Nitko na ovome svijetu više ne želi i više ne radi na spasenju tvoje duše od tvoga Anđela čuvara. To je svrha njegovog poslanja koje mu je sam Bog povjerio. Kada bi se prema svojim zemaljskim prijateljima odnosio sa tako malo toplih riječi, iskrenih osjećaja i zahvalnosti, kao što se odnosiš prema najboljem prijatelju svoje duše, o, kako bi ih boljela tvoja hladnoća.

Razmisli o tome kad jutrom započinješ novi dan.
Kad umorno tijelo na počinak spremaš
i kada te hvata prvi san.

Anđele moj!
Prijatelju najbolji
što u svakoj nevolji
bdiješ uvijek nada mnom!

Od zla svakog brani me,
u žalosti tješi me,
nedaj meni stazom zlom.

A kad tijelo umorno
na postelji klonulo
sve do svoda Nebeskog
moja duša s tobom hita
da pozdravi Boga svog!

SASVIM NOVO DJELO U ČAST SV. ANĐELA

Dekretom od 20. travnja 1961. preuzvišeni g. dr. Pavao Rusch, biskup u Innsbrucku (u Austriji) s oltara Sv. Križa u samostanskoj crkvi u Wiltenu (u istom mjestu) ustanovio je Bratstvo Anđela čuvara.

Svrha je tog Bratstva:

1. Osobno štovanje Sv. Anđela čuvara i širenje toga štovanja.
2. Služba Sv. Crkvi (kao služba bližnjemu) na način službe Anđela čuvara: borba protiv sile tame, pomoć onima koji lutaju i koji su moralno pali, vodstvo onih koji to traže i koji teže za boljim.

U Bratstvo Anđela čuvara mogu biti primljeni svi dobri katolici, koji službu Anđela smatraju ozbiljno i koji osjećaju i sami sklonost za takvu službu u svojoj okolini.

Sedam najvažnijih dužnosti i zadataka članova:

1. *Neka nastoje da poput svojih Anđela žive u stalnoj prisutnosti Božjoj.*
2. *Neka se trse da zavole šutnju, poslušnost i da zavole osluškivanje glasa svoga Anđela.*
3. *Neka se trude da sa svojim Anđelom čuvarom vježbaju djelotvornu ljubav, koja u svakoj nevolji priskače bližnjemu.*
4. *Moraju poput svojih Anđela služiti nebeskoj Kraljici Mariji.*
5. *Dnevno obnavljati Anđeoski savez s Anđelima kojom od molitava Sv. Anđelima.*
6. *Neka nastoje da u svojoj okolini ožive i njeguju običaj moljenja "ANĐEO GOSPODNJI".*
7. *Neka dnevno crpe snagu s Križa i dnevne Žrtvene Gozbe (tj. neka razmatraju Rane i Muku Gospodinovu i po mogućnosti prisustvuju sv. Misi).*

ČUDESNA MOLITVA ŠTOVATELJA ANĐELA ČUVARA

Gospodine Isuse Kriste, Ti ideš pred nama sa svojim Križem. Mi smo osjetili vrući kucaj Tvojega Srca: Ti si nas pozvao da Te nasljedujemo.

Ojačao si nas svojim Tijelom i Krvlju, poklonio si nam oružje vjere, pridružio si nam svoje Anđele i u ruke dao svežnjeve strijela svoje milosti da budemo borci Tvoje ljubavi!

Daj nam stoga da idemo za Tobom kao vojnici Tvoje Majke i da nas vode Tvoji Anđeli, da dopremo do onih koji su zalutali te da ih ljubavlju i pokorom dovedemo na pravi put: do onih koji su se zapleli u trnju, da ih oslobodimo; do onih oholih da ih - prezreni od njih - pobijedimo poniznošću. Daj nam da u rvanju s paklom budemo uvijek dužega daha, daj nam neprisiljenu radost žara u Tvojoj službi, pa da Tvoj Križ postane trijumfalni i omiljeni znak pobjede na cijelom svijetu. **Amen.**

PRASTARA MOLITVA ANĐELIMA

Moj Sveti Anđele čuvaru,
pođi mjesto mene u Crkvu,
klekni na mome mjestu i
prisustvuj ondje Sv. Misi.
Pri prikazanju prikaži me
Bogu na službu svega.
Što imam i što jesam sve
polažem kao žrtveni dar.
Kod Sv. Pretvorbe
moli serafinskim žarom
našega Spasitelja Isusa Krista
koji je uistinu prisutan
moli za one koji me ljube,
moli za one koji me žaloste.
Misli i na moje pokojnike.
Isusova Krv sve pere i čisti.
Uživajući najveće dobro
donesi mi Isusovo Tijelo i Krv,

u duhu me sjedini s Njime,
daj da moje srce bude u hramu.
Moli da spas svim ljudima
bude posljedica Žrtve.
A kad se Sv. Misa dovrši,
donesi mi blagoslov kući.

MOLITVE SVETIM ANĐELIMA

Sveti Anđele čuvaru, Tebe mi je Gospodin Bog dao za pratioca kroz čitav moj život, spasi me za vječnost i izvrši na meni svoju dužnost koju ti je dala Božja ljubav: potresi me u mojoj ravnodušnosti, jačaj me u mojoj slabosti, skreni me sa svakog krivog puta, otvori mi oči za Boga i za Križ, zatvori mi uši za sve zavodljivosti zloga neprijatelja. Bdij nada mnom kad spavam i učini da jednom budem Tvoja plaća na Nebu. **Amen.**

Anđele čuvaru moj,
od Boga meni dan,
čuvaj me i brani cijelu noć i dan.

LITANIJE SVETIM ANĐELIMA

Gospodine, smiluj se!
Kriste, smiluj se!
Gospodine, smiluj se!
Kriste, čuj nas!
Kriste, usliši nas!

Oče nebeski, Stvoritelju Anđela,	**Smiluj nam se**
Sine, Bože, Gospodaru Anđela,	
Bože, Duše Sveti, Živote Anđela,	
Presveto Trojstvo, naslado Anđela	

Sveta Marijo,
Kraljice Anđela,

Moli za nas

Svi sveti korovi blaženih duhova
Sveti Serafini, Anđeli ljubavi,
Sveti Kerubini, Anđeli riječi,
Sveta Prijestolja, Anđeli života,
Sveti Anđeli klanjanja,
Sveta Gospodstva
Svete Sile,
Sveti Knezovi Neba,
Svete Moći,

Molite za nas

Sveti Arkanđele Mihaele,
Pobjedniče nad Luciferom,
Anđele vjere i poniznosti,
Čuvaru Svetog pomazanja,
Zaštitniče umirućih,
Kneže nebeskih četa,
Pratioče preminulih duša,
Sveti Arkanđele Gabrijele,
Anđele Utjelovljenja.
Vjerni glasniče Božji
Anđele nade i mira
Pokrovitelju svih Božjih službenika
i službenica
Čuvaru Svetoga Krštenja
Zaštitniče svećenika
Sveti Arkanđele Rafaele,
Anđele božanske ljubavi,
Pobjeditelju zloga neprijatelja,
Pomočniće u velikoj nevolji,
Anđele bola i pomoći,
Zaštitniče liječnika i putnika,

Moli za nas

Veliki sveti Arkanđeli,
Koji služite pred Božjim prijestoljem,
Anđeli službe koji služite ljubavi prema
nama ljudima,
Sveti Anđeli čuvari,
Pomoćnici u našim nevoljama,
Svjetlosti u našoj tami,
Potpore u svakoj opasnosti,
Opominjatelji u našim savjestima,
Zagovornici uz Božje prijestolje,
Štitovi obrane protiv zla neprijatelja,
Naši stalni pratioci,
Naši najsigurniji vođe,
Naši najvjerniji prijatelji,
Naši mudri savjetnici,
Naši uzori u hitnoj poslušnosti,
Tješitelji u napuštenosti,
Ogledala poniznosti i čistoće,
Anđeli naših obitelji,
Anđeli naših svećenika i dušobrižnika,
Anđeli naše djece,
Anđeli našeg zavičaja i naše domovine,
Anđeli Svete Crkve,
Svi sveti Anđeli,

Molite za nas

U životu budite nam pomoć!
U smrti budite nam pomoć!
U Nebu ćemo vam se zahvaliti!

Molite za nas

Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta,
Oprosti nam Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta,
usliši nas, Gospodine!
Jaganjče Božji, koji oduzimaš grijehe svijeta,
smiluj se nama!

Kriste, čuj nas ....
Kriste, usliši nas ....
Gospodine, smiluj nam se ....

Moli za nas Sveti Mihaele Arkanđele
da dostojni postanemo obećanja Kristovih!

POMOLIMO SE

Svemogući vječni Bože, daruj nam pomoć svojih nebeskih četa, da bi nas one sačuvale od svih prijetećih napadaja zla neprijatelja, te da po Predragocjenoj Krvi našega Gospodina Isusa Krista i po zagovoru Presvete i Neoskvrnjene Djevice Marije oslobođeni od svih nevolja možemo opet Tebi u miru služiti.

Po Kristu Gospodinu našem Sinu Tvome, koji s Tobom i s Duhom Svetim živi i kraljuje Bog u sve vijeke vjekova. **Amen.**

(S crkvenim odobrenjem Innsbruck 14. veljače 1951.)

ANĐEOSKO OBEĆANJE

MOLITVA

Svet, svet, svet si, Gospodine,
Bože nad vojskama
Puna su Nebesa i zemlja Tvoje slave.

Klečimo pred Tvojim veličanstvom
i zahvaljujemo Ti, o Bože,
što si svakome od nas
dao nebeskog pratioca
koji nas vodi po Tvojoj volji,
upravlja s nama na Tvoju slavu
i otkriva nam Tvoju ljubav.

Obećajemo Ti ovdje,
pred Tvojim očima,
da ćemo svog Svetog pratioca
kao brata ljubiti
i uvijek ga slušati
kad nam glasom savjesti
bude govorio.

On nas treba sigurno
dovesti u Nebo!

Gospodine Isuse Kriste,
Otkupitelju naš,
uzmi moju ruku i stavi je
u ruku mojega Anđela.

Naše ruke blagoslovi znakom
našeg otkupljenja za naš spas.

U ime Oca
i Sina
i Duha Svetoga. A m e n .

†

SVETI ARKANĐELE MIHAELE!

Ti, kneže nebeskih četa, pobjedniče nad paklenim zmajem,
Ti si od Boga dobio snagu i moć da poniznošću
uništiš obijest sila tame - oholost.
Zaklinjemo Te, pomozi nam da dođemo do istinske
poniznosti srca, da nepokolebljivom vjernosti uvijek
ispunjamo Božju volju, da budemo jaki u patnji i nevolji!
Pomozi nam da se održimo pred Božjim sudištem.

SVETI ARKANĐELE GABRIJELE!

O Anđele Kristova Utjelovljenja, vjerni glasniče Božji,
otvori nam uši da čujemo tihe opomene i zov Srca
našega Gospodina, koji nas sve ljubi!
Budi nam uvijek pred očima,
vruće Te molimo,
da Božju Riječ dobro shvatimo,
da je slijedimo i da joj se pokoravamo,
te da vršimo ono što Bog od nas hoće!
Pomozi nam da budemo zaista budni
i pripravni da nas Gospodin - kad dođe - nađe budne!

SVETI ARKANĐELE RAFAELE!

Ti ljubavna strijelo i medicino Božje Ljubavi,
rani, vruće te molimo, gorućom ljubavi
naše srce i daj da ta rana nikad ne zacijeli,
te da u svakidašnjem životu uvijek ostanemo
na putu ljubavi i ljubavlju sve nadvladamo!

POMOZITE NAM VI, VELIKA, SVETA BRAĆO, PRIJATELJI U SLUŽBI PRED BOGOM!

Štitite nas od nas samih, od našeg kukavičluka i mlakosti,
od naše sebičnosti i lakomosti, od naše zavisti i
nepovjerenja, od naše težnje, da se nasitimo ovozemaljskog,
da svega imamo i da budemo priznati!
Oslobodite nas okova grijeha i privrženosti svemu zemaljskom!

Skinite nam s očiju povez, što smo ga sami stavili sebi
da ne vidimo nevolju oko sebe pa da možemo sami
sebe u miru promatrati i sa sobom suosjećati.
Postavite u naše srce bodlju svetog nemira prema
Bogu, da ne prestanemo tražiti Boga u čežnji za Njim,
u pokori i ljubavi!

Tražite u nama Krv našega Gospodina,
koja je potekla zbog nas!
Tražite u nama suze vaše Kraljice,
što ih je Ona zbog nas prolila!
Tražite siromašnu, ispraznu i razorenu sliku
Božju u nama, što ju je Bog jednom u
ljubavi utisnuo u našu dušu!
Pomozite nam da spoznamo Boga i da mu se klanjamo,
da Ga ljubimo i Njemu služimo!
Pomozite nam u borbi sa silama tame,
koje nas potajno opkoljuju i pritišću!
Pomozite nam da nitko od nas ne propadne
i da se jednom kličući sjedinimo u vječnom blaženstvu.
Amen!

Sadržaj

Uvod 5

Moj Anđeo 7

Ljestve mog Anđela čuvara 7

Anđeoska zaštita 11

Što bi trebali znati o Anđelima? 13

II Ne zaboravite svoje Svete Anđele 27
Djeca ispod ruševine 28
Bolničarka pripovijeda 29
Misionar piše 30
Što pripovijeda jedna majka 30
Božja ugodnica Majka Marija Terezija Meyer-Bernhold piše 31
Učiteljica priopćava 32
Sestra negovateljica 32
Skupina hodočasnika 33
Seljakinja 33
Žena alkoholičara 34
Dugogodišnja bolesnica 35

Važno svjedočenje Svetoga pisma i predaje 36

Svjedočenje crkvenih otaca i Duha svetoga 38
Vjera u Anđele treba biti sve življa 39
Utješno svjedočanstvo Svete liturgije 40

Što zaključujemo iz toga? 41
Ništa bez Svetih Anđela 42
Svekrva i šurjakinja 43
Njihova trostruka velika zaštita 44
Pratilac na našim putevima 44
Oni pomažu pri radu 45
Usred borbe duhova 46
Ljubiti Boga - naša najveća dužnost! 47

Veliko dobro ljubavi prema ljudima 47
Uz pomoć Anđela ljubiti sve ljude 49
"Moralna čistoća nije više moderna!" 49
Čuvari čistoga života 50
Protiv svakog straha i očajavanja 51
Tješitelj u križu i u patnji 52
Molitva našim visokim prijateljima 52
"Zatvorio je optužitelju usta" 53
Svjedok i odvjetnik svega dobra 54
S anđelom prema vječnoj domovini! 55
Za milost sretne smrti 56

Borba još traje 58

Sjedinite nebo i zemlju 60

Pravi prijatelj 61
Sasvim novo djelo u čast sv. Anđela 62
Čudesna molitva štovatelja Anđela Čuvara 63
Prastara molitva Anđelima 64
Molitve Svetim Anđelima 65
Litanije Svetim Anđelima 65
Pomolimo se 68

Anđeosko obećanje 68
Molitva 68
Sveti Arkanđele Mihaele! 69
Sveti Arkanđele Gabrijele! 70
Sveti Arkanđele Rafaele! 70
Pomozite nam vi, velika, Sveta braćo, prijatelji u službi pred Bogom! 70

"Sveti Mihovile Arkanđele, brani nas u boju protiv opakosti i zasjedama đavolskim budi zaklon! Neka mu zapovijedi Bog, ponizno molimo: Ti, Vojvodo vojske nebeske, Sotonu i druge zle duhove, koji svijetom obilaze na propast duša, Božanskom krepošću u pakao strovali. Amen!!"

Papa Leon XIII